

HRÉKOV LIST

KRIK, glasilo OŠ Fr. Prešerna Kranj, tematska številka 10, letnik XIX, šol. leto 2002/2003

Uvodna beseda

Lep pomladanski pozdrav!!!

V rokah držite novo številko Hrèkovega lista. In ne boste verjeli, da je to •e deseta, torej jubilejna številka! To pomeni, da ta tematska •ivalsko obarvana številka Krika, ki je po našem mnenju med vami zelo priljubljena, izhaja •e celih 10 let!! •e kar dolga doba, ni kaj!

Tokrat boste v njem našli spet zelo veliko zanimivosti. Brali boste lahko o tem, kako smo nekateri uèenci pre•iveli ves dan v veterinarski ambulanti, kajti letošnja osrednja tema Hrèkovega lista je skrb za zdravje naših domaèih ljubljènèkov. V številnih prispevkih naših uèencev boste lahko prebrali zanimive zgodbe o njihovih ljubljènèkih, predstavljamo vam spet nekaj novih •ivali, našli boste zanimive intervjuje, razne zanimivosti iz •ivalskega sveta, na zabavnih straneh pa boste lahko preverjali svoje biološko znanje, reševali uganke, rebuse, seveda pa tudi ne smemo pozabiti na našo dolgoletno spremljevalko – nagradno kri•anko. ime iz•rebanega nagrajenca bomo kot vedno objavili preko šolskega radia.

Moramo pa vam sporoèiti tudi •alostno novico, ki jo veèina •e poznate. V letošnjem letu sta sklenili svojo •ivljenjsko pot dve priljubljeni šolski •ivali najstarejši èlan te drušèine, morski prašieèek Taèko, in hrèek Bobi.

Pa da ne bomo preveè dolgovezili, saj se zavedamo, da dolgi uvodniki najstnikom niso prav dobrodošli! Za konec vam za•elimo še LEPO BRANJE!!!

Uredniški odbor Hrèkovega lista

KJE BOSTE NAŠLI POSAMEZNE RUBRIKE:

- 1. HRÈEK PRI BIOLOŠKEM KRO•KU str. 3**
- 2. HRÈKOVI PRIJATELJI str. 13**
- 3. HRÈEK PRI POUKU str. 22**
- 4. HRÈEK RAZISKUJE IN INTERVJUVA str. 38**
- 5. HRÈEK PREDSTAVLJA NOVE •IVALI str. 44**
- 6. HRÈEK VAS ZABAVA str. 47**

UREDNIŠKI ODBOR: Cirila Zorenè, Katja Kastelic, Anja Torkar, Edita Pašagiæ 8. b; Monika Okorn, Tadeja Tomšie, Miha Mekuè, Kaja Šuštar, Anja Jakše, 7. b

MENTORICA: Breda Šumi

LEKTORICA: Nada Pajntar

OBLIKOVANJE: Grega Šoiè, 8. b

NASLOVNICA: Cirila Zorenè, 8. b

Natisnjeno: v 300 izvodih

Cena: 100 sit

Internet: www.o-fp.kr.edus.si/krik/hrckov00.pdf

E-mail: hrckov.list@o-fp.kr.edus.si

Hrèek pri biološkem kro•ku

SKRB ZA ZDRAVJE NAŠIH •IVALSKIH LJUBLJENCEV

Odloèili smo se, da bo letošnja glavna tema Hrèkovega lista skrb za zdravje naših ljubljenèkov. Ker naši uèenci vsako leto napišejo številne prispevke o ku•kih, muckih, hrèkih, zajèkih in drugih •ivalih, smo se odloèili, da prav v jubilejni 10. številki povemo tudi nekaj o skrbi za njihovo zdravje in njihovo dobro poèutje. Zato smo obiskali tudi veterinarsko ambulanto MEDICOVET na Primskovem, kjer smo lahko ves dan opazovali (štirje uèenci dopoldne in štirje popoldne), kaj se tam dogaja. Vsi zaposleni so nas prijazno sprejeli, povedali in pokazali so nam marsikaj zanimivega, svoje vtise in do•ivetja z njimi in •ivalskimi obiskovalci – pacienti ter njihovimi lastniki pa vam predstavljamo na uvodnih straneh Hrèkovega lista.

VETERINARSKA AMBULANTA

Še nikoli nisem bil pri veterinarju in zelo sem bil vesel, ko me je uèiteljica kot velikega ljubitelja •ivali povabila, naj se pridru•im nekaterim “kro•karjem”, da si bomo ogledali dan pri veterinarju.

Po pouku smo druga skupina uèencev okrog treh popoldne vstopili v èakalnico veterinarske ambulante. Zelo natanèno smo si jo ogledali. Po tleh so bile polo•ene plošèice, na steni je visela oglasna deska, ob steni pa je bilo zlo•eno vse polno hrane za pse in maèke, ki jo ljudje lahko kupijo za svoje •ivali. Poleg èakalnice smo si ogledali ostale prostore ambulante. **Sprejemno sobo** z raèunalnikom, kjer so shranjeni vsi podatki o •ivalskih pacientih (vsaka •ival ima namreè svojo kartoteko), to je tudi prostor, kjer ljudje plaèajo veterinarske usluge ali hrano in pripomoèke

za •ivali. V ambulanti so bila razlièna zdravila za vse vrste •ivali, pripomoèki vseh vrst: tehtnica, miza za •ivalske paciente in urnik najavljenih operacij. Skozi vrata ambulante smo lahko pokukali tudi v operacijsko sobo, kjer je pravkar potekala operacija.

Dan v ambulanti je bil zame zelo zanimiv, saj sem izvedel veliko novega.

Miha Mekuè, 7. b

operacijska soba

Dopoldan v ambulanti:

Dopoldansko skupino smo sestavljale uèenke Katja, Cirila, Anja in Edita - vse uèenke 8. b razreda. Predvsem smo opazovale obnašanje •ivali, ki so s svojimi lastniki obiskale ambulanto. Veèinoma niso bile preveè •ivahne, kot da bi vedele, da jih ne èaka niè prijetnega. Nekatere so imele prav oto•ne oèi ali pa so se stiskale k lastnikom, da bi jih z bo•anjem pomirili.

Hrèek pri biološkem kro•ku

Med lastniki smo izvedle **anketo**. Vsem smo postavile sledeèa vprašanja:

1. ZAKAJ STE DANES TUKAJ?
2. STE STALNA STRANKA?
3. KAJ VAM JE V TEJ VETERINARSKI AMBULANTI NAJBOLJ VŠEÈ?
4. JE NAPORNO IMETI •IVAL?
5. JE TO VAŠA PRVA •IVAL?
6. KAKŠNE BOLEZNI OZ. POŠKODBE JE •IVAL •E IMELA?

Odgovori:

Prvi obiskovalec v veterinarski ambulanti je bil **mešanèek èrno-rjave barve**, po trebuhu pa se mu je prelivala bela lisa. Bil je kar •ivahen, izgledalo je, da ga ni prav niè strah cepljenja oz. obiska pri veterinarju. Lastnica nam je takole odgovorila:

Prišla sta na pregled in cepljenje.

Tu je stalna stranka.

V tej ambulanti ji je vseè prijazno osebje, ambient in še blizu njenega doma je, skratka vse, sicer ne bi bila tukaj! (ha, ha, ha...)

Imeti •ival je absolutno velika odgovornost. Ni ji odveè, saj obo•uje •ivali. •e ko je bila otrok, so imeli pri hiši vedno vsaj eno •ival.

Ima samo psa, obèasno pa nahrani tudi ptièke.

Ko ga je dobila, je bil podhranjen. Kljub temu da je bil na robu propada, ga je vzela k sebi domov in ga oskrbovala, dokler si ni opomogel. Svojo hvale•nost ji sedaj vraèa s tem, da ji krajša èas, kar ji ga še preostane.

Kmalu za njim je prišel v veterinarsko ambulanto **rjavo-bel pes**, na prvi pogled podoben jazbeèarju. V primerjavi s prejšnjim psom je bil ta ves preplašen. Lastniki so nam odgovorili:

Prišli so na cepljenje proti kugi.

So stalna stranka.

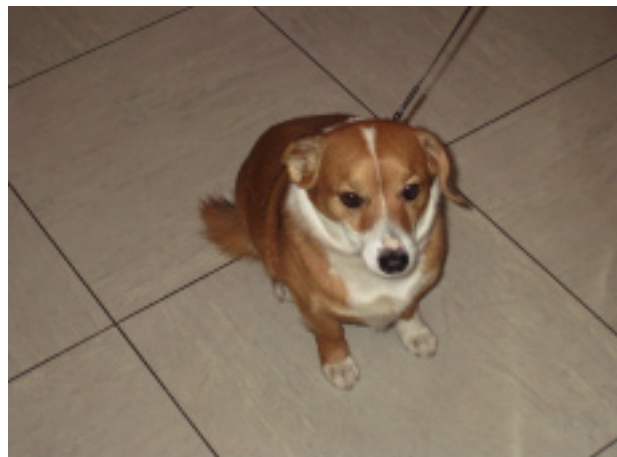
Tu jim je vseè predvsem prijaznost in pa to, da naredijo prav vse v dobro

njihovemu ku•ku.

Da, imeti •ival je kar naporno. Èe ga hoèeš imeti, se moraš z njim ukvarjati (krtaèenje, sprehodi...).

To je njihova edina •ival, sicer pa je to •e drugi pes.

Poškodb še ni imel, imel pa je probleme s prebavo.

Uh, kako se bojim!

Psièka Sapka je po znaèaju zelo •ivahna. Njena dlaka je pšenièno-rumene barve, spada med zlate prinašalce. Je ena redkih, ki se je v ambulanti kar udomaèila in sta jo morala lastnika kar s piškotom izvabiti iz nje.

V ambulanti je potekala akcija pregleda zob, zato so jo pripeljali na pregled.

Sem prihajajo redno.

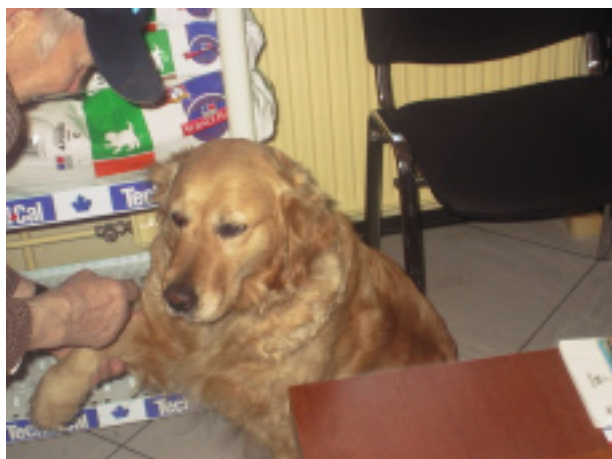
V tej ambulanti se jim zdi SUPER, ker so prijazni.

Ne zdi se jim naporno imeti •ival, je pa velika odgovornost, kot bi imel doma otroka!

To ni njihova prva •ival.

Njihova psièka še ni imela prav nobene poškodbe.

Hrèek pri biološkem kro•ku

Lastnikova roka dobro dene!

Po kratkem odmoru je v ambulanto vstopil **velik nemški ovèar z imenom Jesta**. Zdelo se nam je, da ga je zelo strah pregleda.

Na pregled so ga pripeljali, ker noèe jesti

V tej ambulanti so stalna stranka.

Tu jim je všeè prijaznost, ... vse...

Ku•a jim nikakor ni v breme, imajo ga zelo radi!

To ni njihova prva •ival.

Poškodovan še ni bil, imel pa je iste te•ave kot danes.

Sem velik in lep!

Konèno se je na vratih pojavila **maèka Maša**. Njena dlaka je bila sivkasto-èrne barve. Videlo se ji je, da obiska tu ni veselila, saj se je skrivala v kotu svoje košare.

Pripeljali so jo na cepljenje proti steklini.

Sem prihajajo redno oz. vedno takrat, kadar je potrebno.

Tu jim je všeè prijazno osebje.

Ne zdi se jim naporno imeti maèka.

To ni njihova prva •ival.

Zaenkrat muca še ni imela nobenih hujših poškodb.

Ali imam lepe oèi?

Katja Kastelic, Anja Torkar, Cirila Zorenè, Edita Pašagiæ 8. b

Intervju z veterinaro Jasno Dolenc

Dopoldne je za •ivali skrbela veterinarica Jasna Dolenc. Zaradi njenega zanimivega poklica smo jo prosile za intervju in rada nam je odgovarjala na naša vprašanja.

Zakaj ste se odloèili za ta poklic?

Zato, ker rada delam z •ivalmi.

Koliko èasa •e opravljate ta poklic?

Opravljam ga •e 12 – 13 let.

Hrèek pri biološkem kro•ku

Katere •ivali so najbolj pogosti obiskovalci vaše ambulante?

Najpogosteje psi, maèke, hrèki, morski prašièki, razni ptièi...

Ali vas je kdaj strah pred bolno (ranjeno) •ivaljo?

Ja, ker so vèasih agresivne. Strah me je, vendar obstajajo zašèitna sredstva, npr. nagobèniki, pomirjevala...

Ali vas je •e kdaj katera •ival ugriznila?

Seveda, predvsem maèki. Bolj so nepredvidljivi, samosvoji, bolj odreagirajo napadalno kot psi.

Katera je bila najbolj nenavadna •ival, ki ste jo zdravili?

Ne vem, nobena se mi ne zdi nenavadna. Najmanj je bilo plazilcev, zelo veliko razliènih pasem psov je bilo. Veliko je takih, ki jih ne vidiš prav pogosto, mogoèe celo prviè.

Ste v prostem èasu tudi z •ivalmi? Ali imate kakšno doma?

Imela sem psa in maèko, sedaj pa zaradi take slu•be ne veè.

Kaj menite o geslu "psa obvezno na vrvico"? Prav ali ne?

Nevzgojenega psa na vrvico, to je prav. Èe je pes discipliniran in ti hodi ob nogi in uboga, potem ni te potrebe. So pa prilike, ko psa kaj zamika in je neubogljiv, tudi èe je discipliniran.

Èe bi ponovno izbirali poklic, bi zbrali isto? Koliko let traja študij veterine?

Ja!! Študij traja 6 let; 5 let veterine in 1 leto prakse.

Ali ste bili •e v osnovni šoli ljubiteljica biologije? Kakšni spomini vas ve•ejo na osnovno šolo?

Ja, hodila sem na isto šolo kot ve. Srednja šola je bolj zahtevna kot osnovna, vendar

so spomini lepi. Osnovna in srednja šola nista kaj dosti vplivali na mojo odloèitev.

Se vam zdi, da otroci v osnovni šoli dobijo dovolj znanja o •ivalih?

Ja, pri biologiji ga je dovolj, predvsem potem v gimnaziji. Meni je to znanje kar koristilo.

Kakšne lastnosti mora imeti dober veterinar?

Mora biti priden, delaven, natanèen..., mora vedeti, da je delo lahko zelo umazano (npr. v hlevu) ali pa èisto (v laboratoriju). Veliko je študentov, ki prièakujejo, da bodo delali v ambulanti. Je pa lahko tudi delo v klavnici, na farmah, v laboratorijih... Vse to se skozi študij nauèiš. Moraš pa vedeti, kaj ti ustreza.

Kaj menite o mladini, ki muèi •ivali (npr. fantje iz Tr•ièa, ki so muèili mucke)? Se vam zdi prav, da so jo odnesli brez kazni?

Menim, da mora biti kazen vzgojna. Te•ko je to izvesti v našem sistemu, ker to še ni dobro urejeno. Ni kazen samo to, da greš v zapor, ampak so tudi drugi naèini, ki pripeljejo krivca do tega, da spozna svojo napako.

Ali je mogoèe tudi pri •ivalih zaznati bolezni, ki so vezane na različne letne èase?

Tudi vèasih, predvsem spomladi, ko so pogosto npr. pretepeni mucki – ko se •enijo. Sicer pa so najpogostejše razne viroze, problemi s ko•o...

Katere so najpogostejše poškodbe? Zakaj do njih pride?

Najpogostejše so poškodbe zaradi nesreè, so pa tudi starostne spremembe na kosteh in prešèipnjeni •ivci, ko •ivali zato te•ko hodijo.

Hrèek pri biološkem kro•ku

Pred leti, ko je še bila v Preddvoru, so bili naši kro•karji pri ge. Mileni Moèivnik. Zanima nas, kakšno mnenje imate o njej in njenem delu?

Njeno delo je predvsem amatersko. Verjamem, da je ljubiteljica •ivali, vendar ne na tak naèin, kot smo ga vajeni. •ivali so •ivele v nemogoèih razmerah, tam ni bilo kontrole nad plodnostjo, nad paraziti... Ne vem, èe je dobro, da pes •ivi v takem "svinjaku"!?

Kako ste se poèutili, ko ste videli, da kakšne •ivali ne morete ozdraviti?

Poèutim se nemoèno. Z leti zaèneš drugaèe gledati na to, èe ga ne moreš pozdraviti, èe je bolezen neozdravljiva. Narediš vse mogoèe, vendar velikokrat ni pomoèi.

Kako sporoèite novico, da ima •ival neozdravljivo bolezen?

Na zaèetku je bilo to zelo te•ko. Je pa seveda odvisno od tega, ali je lastnik bolj èustven. Èe je, potem izbereš najbolj milo pot, moraš pa povedati, kaj se dejansko dogaja. Kdor na to gleda realno, mu je veliko la•je sporoèiti to, kot pa nekemu, ki je zelo èustven. Povedati mu moraš, kaj je pripeljalo do tega, mo•nosti zdravljenja, koliko mo•nosti ima •ival, da pre•ivi, ali se bo muèila ali ne. Nekateri vztrajajo do konca in so bolj egoistièni, tega paè kot veterinar ne smeš dopustiti. Takrat je najbolje (ko se •ival muèi) narediti "evtanazijo". To je postopek, da •ival dobi zdravilo, ki jo uspava in iz nje ni vrnitve.

Ali je v vašem •ivljenju bilo kakšno obdobje (dogodek), ko vam vaše slu•be ni bilo prijetno opravljati?

Ja, nekaj jih je •e bilo. Zaradi evtanazije. Ali pa, da so poškodbe tako hude, da ima •ival le malo mo•nosti za pre•ivetje. Zelo neprijetno je pa takrat, ko se kdo zaradi finanènih razmer ne odloèi za zdravljenje, èeprav je to še mogoèe. Takrat je za nas

veterinarje najhuje. Je pa dejstvo, da se tudi na take reèi navadiš.

Nemogoèa operacija - uspela?

Ja, so •e bile. Veè èude•ev se dogaja pri maèkah, saj pravijo, da imajo 9 •ivljenj. So pa tudi pri psih, predvsem pri boleznih v zvezi z •ivèevjem.

Najlepši dogodek v vaši karieri?

Najlepši dogodki so taki, kot so npr. zgoraj omenjene operacije. •e samo cepljenje je zelo lep dogodek, saj •ival zašèitiš pred nevarnostmi.

Edita Pašagiæ 8. b

Veterinarka Jasna Dolenc

Popoldan v ambulanti:

Popoldansko skupino, ki je pre•ivela tudi nekaj prijetnih ur v veterinarski ambulanti, smo sestavljali Kaja, Tadeja, Monika in Miha, vsi iz 7. b. Veterinarska ambulanta vsekakor ne bi bila ambulanta brez veterinarjev! Spoznali smo dva: Marka in Tadeja. Bila sta res prijazna, saj sta nam vse povedala in razlo•ila. Tadej je specializiran za oèesne operacije, kar je zelo zahtevno. Bilo je zelo zanimivo in natanèno smo si ogledali dogajanja v ambulanti, seveda pa smo se tudi mi najbolj posvetili obiskovalcem – •ivalskim

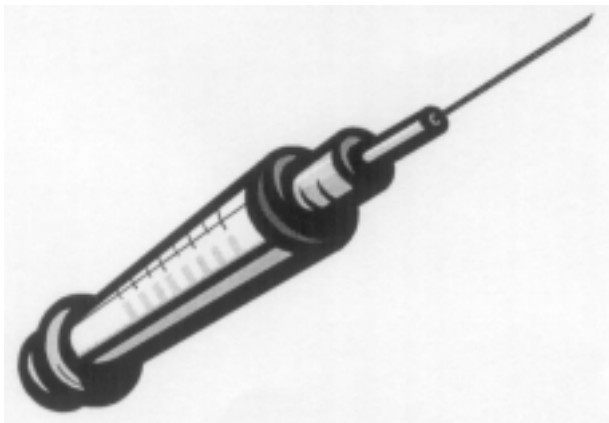
Hrèek pri biološkem kro•ku

pacientom. Kaj smo videli in izvedeli, pa si lahko preberete v naslednjih vrsticah.

PES ÈOHA:

Naš prvi obiskovalec je bila psièka. Bila je zelo prestrašena, saj je bila tukaj •e veèkrat in si je èakalnico gotovo zapomnila.

Lastnica jo je pripeljala na cepljenje proti pasji kugi in steklini. Poleg tega so ji tudi vstavili poseben èip pod ko•o za vratom. Ta èip je namenjen temu, da jo najdejo preko posebnega aparata, èe se izgubi. Èip je velik pribli•no 1 milimeter in ga vstavijo s posebno iglo, ki pa je bila zelo velika. Nas, ki smo samo gledali, je bilo kar malo strah. ("Gotov jo je bole!Se mi je kr smilla!") Sicer pa je zelo ljubezniva in navezana na otroke. Zanj lastnica skrbi •e od vsega zaèetka, hrani jo s pasjo hrano eukanuba, vèasih pa z ostanki hrane.

KU•I:

Videli smo tudi nemškega ovèarja, ki je imel operacijo na uhlju. Prišlo je do podliva krvi na uhlju, in sicer zato, ker mu je poèila •ilica in se je ta kri nabirala v uhlju. Pri operaciji so mu odrezali del v obliki traka na uhlju, ostali del pa so mu sešili skupaj. Obvezo mu bodo odstranili èez 3-4 dni, šive pa èez 14 dni.

MUCI COFKO:

Naš prvi maèji obiskovalec je bil mucì Cofko. Bil je sivkaste barve in je imel dolgo dlako. Pripeljali so ga na cepljenje proti maèji kugi, skrbelo pa jih je tudi za njegovo nogo, saj si jo je poškodoval in mu je otekla. Imel je povišano temperaturo in zato je za domov dobil antibiotike, ki pa mu prav gotovo niso bili po volji.

MUCI MICKEY:

Prav vsi dobro vemo, kako je hudo, èe nam •ival umre ali pa èe jo moramo peljati k veterinarju, da jo usmrtijo. •al se je to zgodilo tudi nam. Lastnik je pripeljal k veterinarju mucija, ki je bil zelo bolan. Veterinarji so ugotovili, da je prišlo do hude bolezni na jetrih, ki ni ozdravljiva, zato je bila usmrtitev nujno potrebna. Lastniku je bilo zelo hudo, saj se je •e moèno navezal nanj. Moram pa priznati, da smo tudi mi spustili kakšno solzico, saj je bilo res zelo •alostno. Lastnik nam je povedal, da je bil Mickey prav lušten mucì, ki se ga ne bo dalo veè zamenjati.

Petra Krumpestar, 7. b

Hrèek pri biološkem kro•ku

Maèka

Ime: Miša

Miša je siamska muca z dolgo sivo-èrno dlako. Ima te•ave z odveènimi kilogrami. Je stara, a kljub temu "scrkljana", lepo vzgojena in se je tudi pri veterinarju spodobno obnašala. V spomin so se mi najbolj vtisnile njene velike, zelene oèi.

Skrb: lastnica sama

Vzgoja: Vzgjajali so jo sami.

Hrana: Ima stalno dieto, ker je •e bila operirana na èrevesju. Dobiva posebno vrsto dietne hrane.

Kolikokrat je •e bila pri veterinarju:

Vsako leto, ko jo pripeljejo na cepljenje.

Današnji vzrok: cepljenje (proti maèji kugi, tabletki proti èrevesnim zajedalcem) in pregled zob

Stanovanje: hiša

Druge lastnosti: "scrkljana"

Maèka

Ime: Pikica

Pikica je mešanka in kratkodlaka muca. Na prvi pogled je zelo krvoloèna, saj je z velikimi rjavimi oèmi neprestano opazovala vrata ambulante, a vendar je zelo plašna, saj so njena ušesa neprestano trepetala in prisluškovala veterinarjevim napotkom.

Vzgoja: dru•inski èlani

Starost: 6 let, dobili so jo staro 6 mesecev kot darilo otrok.

Hrana: salame, evkanuba – hrana za maèke

Obnašanje pred pregledom: Bojeèa, ker je bila •e velikokrat tu.

Obnašanje po pregledu: Še vedno jo je bilo strah.

Bolezni in druge te•ave: Lansko leto driska, letos niè posebnega, le cepljenje.

Monika Okorn, 7. b

Pes

Ime: Frodo

Pasma: nemški ovèar

Starost: 8 mesecev

Vzgoja: doma

Skrb: dru•inski èlani

Sprehodi: 1x – 2x na dan

Hrana: domaèa

Stanovanje: blok

Kolikokrat je •e bil pri veterinarju: 2x , vendar samo zaradi cepljenja.

Današnji vzrok: tudi cepljenje

Psa

Ime: Cica in Jaka

Pasma: Cica je koder, je majhna z belo kodrasto dlako in kljub poškodovanemu oèesu prijazna, prav tako njena njena skrbnika.

Jaka – zlati prinašalec, je veèji od Cice in z daljšo zlato rumeno dlako.

Starost: Cica – 5 let, Jaka – 3 mesece starejši.

Skrb: dedek in babica

Sprehodi: veliko

Kolikokrat sta •e bila pri veterinarju: 3x

Današnji vzrok: cepljenje proti èrevesnim zajedalcem in steklini

Poškodbe: Cica ima poškodovano oko. Bila je udele•enka v prometni nesreèi – zbil jo je avto in so tako nekaj èasa nazaj, en mesec, skrbeli zanjo doma in v ambulanti.

Druge lastnosti: sta zelo "crkljiva"

Tadeja Tomšič, 7. b

Naši obèutki po obisku veterinarske ambulante

Obèutili smo zadovoljstvo, saj smo videli, da ljudje zelo skrbijo za svoje ljubljene. Še posebej pa smo navdušeni nad zaposlenimi v ambulanti, saj se z vsem srcem predajajo •ivalim in jim vedno skušajo pomagati ter tako skrbijo za njihovo zdravje.

Hrèek pri biološkem kro•ku

Upamo, da bo med ljudmi vedno veè takih, ki imajo •ivali radi, in vse manj tistih, ki jih sovra•ijo in jih celo muèijo. Saj veste, kaj pravi ljudski rek: **Kdor ima rad •ivali, je dober èlovek!!!** S to mislijo tudi konèujemo naše poroèanje z našega obiska v veterinarski ambulanti.

KAJ POÈNEMO NA BIOLOŠKEM KRO•KU

Še vedno ga obiskujemo nekateri uèenci šestih razredov. Ker se nas je prijavilo veliko, smo razdeljeni v dve skupini – torkovo in petkovo. Tu delamo veliko zanimivih stvari - takih, ki paè sodijo k dejavnostim biološkega kro•ka in se pri tem zelo zabavamo.

Delamo razne poskuse, mikroskopiramo, se pogovarjamo o •ivalih in gledamo filme. Spoznavamo pa tudi nove •ivali.

Ko smo na biološkem kro•ku, smo pogosto tudi prisotni pri jutranji telovadbi naših malih •ivali in njihovi higieni. •ivali se velikokrat razgibavajo na vrtljivem kolesu in z raznimi pripomoèki, ki jih imajo v svojih kletkah. Najveèkrat pa se obešajo po kletki, da bi jih mi opazili. Na vsake toliko èasa se na biološkem kro•ku odloèimo tudi za higieno malih •ivali. Postri•emo jim dlako, da se jim ne naredijo vozli in skrajšamo krempljce, èe so predolgi. Èe je potrebno, jim damo hrano in vodo ter poèistimo njihove kletke.

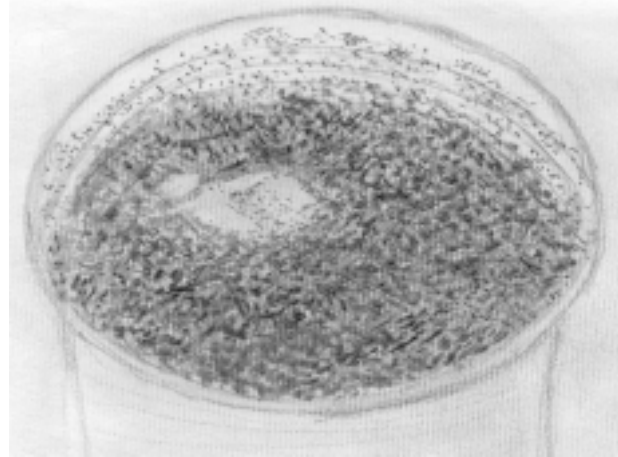
Ker pa imamo male •ivali v razredu biologije, pa se jim posveèamo tudi med odmori, kadar smo tam.

Vesna Boškan in
Aleksandra Smogavc, 6. c

Tokrat vam bomo podrobneje predstavili tri stvari, ki so se nam zdele še posebej zanimive in menimo, da bi o tem morali slišati tudi bralci Hrèkovega lista.

Gojenje plesni

Kaj so plesni, gotovo vsaj malo veste. Morda ste •e videli plesen na marmeladi ali kruhu? No, mi smo jih gojili na vla•nem kruhu. Samo v posodice smo ga dali in èez nekaj dni se je na njem razrasla sivozelena plesen. Izgledalo je, kot da bi bil kruh prerasel s tankimi laski. Še prav posebno lepa je nastala Darji Pangriè iz 6. è. Zato jo je to tudi narisala, da boste tudi vi lahko videli, kako izgleda plesen s prostimi oèmi.

Taka plesen se je razvila na kruhu!

Seveda pa to še ni bilo vse. Plesen smo si ogledali tudi pod mikroskopom. Kako izgleda to, pa je narisal Bla• Pintar iz 6. c.

Plesen, vidna pod mikroskopom

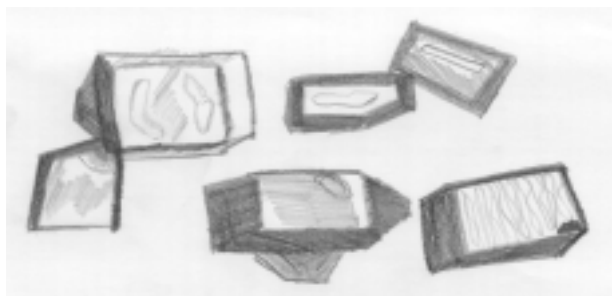
Hrèek pri biološkem kro•ku

Izdelovanje dišeèe kopalne soli

Gotovo ste •e kdaj v kaki drogeriji videli lepe prozorne steklenièke, napolnjene z dišeèo kopalno soljo razliènih barv. Morda ste jo •e komu podarili za darilo. Mi pa smo jo na kro•ku izdelali sami! Vas zanima kako? Potrebujete le grobo morsko sol, steklenièke z obarvanimi in dišeèimi ekstrakti – npr. pomaranèni, limonin, višnjev... ter lepe manjše prazne steklenièke ali kozarèke. V razliènih posodah zamešate razlièno obarvano sol razliènih vonjev in jo nato nasujete v plasteh v prazne steklenièke. Vaša domišljija pa vam lahko pomaga, da naredite raznobarvne vzorce. Tako je lahko vsaka steklenièka umetnost zase! To smo videli tudi na kro•ku, saj dva uèenca nista naredila popolnoma enakih vzorcev. Poskusite tudi vi, morda vam bo uspelo in boste kozarèke lahko namenili komu za darilo!

Nastajanje kristalov

Vsak dan sladkate kavo ali kakav in gotovo ste •e videli, da so to drobni kristalèki. Toda narediti se da še veèje in lepših oblik. In prav to smo naredili kro•karji. Pripravili smo moèno sladko in moèno slano vodo, ki smo jo potem pustili nekaj dni, da je poèasi izhlapevala, ob tem pa so nastajali lepi manjši in veèji kristali, ki so imeli lepe ravne ploskve in so bili razliènih, celo zelo pravilnih oblik, kot nekakšni geometrijski liki. Pogledali smo jih z lupo in pod mikroskopom. Luka Miklavèiè iz 6. a jih je najlepše tudi narisal.

Nastali so lepi kristali z ravnimi ploskvami.

Uèenci biološkega kro•ka

Skrb za šolske •ivali

S sošolko Veroniko še ne moreva hoditi na biološki kro•ek, ker je namenjen uèencem višjih razredov. •ivali so nama zelo všeè, še posebej šolske, ki imajo svoj dom v uèilnici biologije. Da bi bili še veèkrat z njimi, ne samo takrat, ko imamo spoznavanje narave, sva se uèiteljci ponudili, da ji vsak teden pomagava pri rednem èišèenju in hranjenju šolskih •ivali. Tako prideva vsak petek po peti šolski uri v uèilnico biologije. Najprej oèistimo kletke, dodamo sve•e oblance in seno, nato pa •ivalim damo sve•o hrano in vodo. Vèasih skoèiva v kuhinjo po solato, èe je ne dobiva, dobijo •ivali košèke jabolk. Seveda jih medtem malo vzameva tudi iz kletk in se z njimi poigrava. To mi je najbolj všeè!

Sabrina Dautoviã 5. b

O ptièjih hišicah

Pozimi, ko je mraz in sneg, laènim pticam dajemo semena v ptièje hišice. Zanimalo nas je kako pogosto jih imajo ljudje ob hišah. Zato smo se na kro•ku domenili, da to preverimo na Kokrici, kjer smo nekateri doma. Uèenke smo loèeno v parih pregledale doloèene ulice in ugotovljale število hišic na tem podroèju.

REZULTATI POPISOVANJA

I. Relacija od avtobusne postaje pri Jordanu do gostišèa De•man.

Od pregledanih 58 hiš so imeli ptièje hišice le pri 21 hišah.

II. Relacija so bile Štefetova in Mlaška cesta ter Griè.

Od 102 hiš jih je ptièje hišice imelo 45, 57 pa ne.

Hrèek pri biološkem kro•ku

III. Relacija so bile Grosova, Galetova, De•manova in Snediceva ulica.

Od 84 hiš je ptièje hišice imelo 61, torej kar veliko, skoraj tri èetrtni hiš, 23 hiš pa ne.

Torej od skupno 244 hiš jih ima na tem podroèju ptièje hišice 127!!! To je malo manj kot polovica. Kaj menite, je to dober ali slab rezultat?

Maruška Nardoni, Mateja Grašič, Monika Rihar, Mateja Dolhar, Neja Gregorc in •ana Platiša, vse iz 6. è

ptièja hišica

•IVALSKI FOTOMODELI

Naše šolske •ivali vedno predstavljamo v Hrèkovem listu, •e veèkrat pa smo jih predstavili tudi v PIL-u, celo na RTV Slovenija v oddaji 4x4 in na Gorenjski TV. Tokrat so nas iz PIL-a spet povabili, da bi naši kro•karji predstavili predvsem svoje domaèe ljubljene v posebni številki PIL-a, namenjeni •ivalim.

•e nekaj dni pred prihodom novinarke, ki nas je intervjuvala, in fotografinke, ki nas je slikala, smo se izbrani uèenci pripravili na to sreèanje – katere •ivali bomo prinesli v šolo in kako jih bomo predstavili.

To se je zgodilo v torek, 3. decembra, ko smo svoje •ivali •e zjutraj prinesli v šolo. Bili so hrèki, morski prašički, pušavski skakaèi, grlica, zajèki, papagajèek, med njimi tudi ni manjkal moj morski prašiček. Ko sta novinarka in fotografinja prispeli, se je vsak izmed nas najprej slikal s svojo •ivaljo, nato pa smo novinarki pripovedovali zanimivosti o svojih •ivalih. Bilo je zanimivo, seveda pa nam je bilo še bolj všeè tudi zato, da smo bili odsotni od pouka, yes!!! •ivalice so bile pridne, mislim, da je bilo všeè tudi njim. Po konèanem snemanju smo uèenci odšli k pouku, •ivalice pa so nas poèakale v kabinetu biologije. Po pouku smo skupaj s svojimi ljubljenci odšli domov.

Seveda smo vse to lahko našli in prebrali v PIL-u. Fotografije s tega sreèanja pa si lahko ogledate tudi na šolski spletni strani in na zadnji strani Hrèkovega lista!!!

Monika Kern, 6. a

Moj morski prašiček

Hrèkovi prijatelji

MOJE •IVALI

Hrèek Miško

Kako sem ga dobil?

V šoli sem kupil Hrèkov list. Doma sem rešil kri•anko in izrezal kupon. Ko smo imeli naravo, sem ga pozabil oddati uèiteljici. Šele zadnji dan sem se spomnil in ga oddal. Ko pa smo imeli dru•bo in sem bil vprašan za zaključno oceno, so po ozvoèenju povedali, da sem jaz dobil glavno nagrado v Hrèkovem listu - hrèka. Tako sem tisto uro imel dvojno sreò, saj sem tudi pri dru•bi dobil petico.

Kakšen je?

Je miren, sivobelega barve in ima dolgo dlako. Je priliznjen in velikokrat prosi, da bi ga vzel iz kletke (postavi se tako, kot bi sedel, taèke pa da na kletko in me milo gleda).

Vzamem ga iz kletke v roke in ga bo•am. Vèasih ga spustim po stanovanju, seveda sem jaz poleg. Ko ima dovolj, gre sam v kletko.

Kaj rad je?

Zelo rad ima koruzo, sir in arašide. Rad ima tudi krekerje z okusom tropskega sadja in medu v obliki palèk. Ne mara pa briketov. Vso hrano, ki je ne poje takoj, si spravi v •epke in jo odnese v zavito cev, nekaj pa tudi v svojo hišico.

Kje •ivi?

•ivi v kletki, v kateri smo vèasih imeli papagaja. V njej ima hišico, ki je zgoraj in tu tudi spi. V hišico znosi vato in nekaj hrane. Zgoraj ima še stranišèe, v njem pa pesek, v katerem se rad povalja. Spodaj ima kolo, ki ga ne vrti preveè rad. Do hišice ima speljano zavito cev, v kateri ima zalogo hrane. Do hišice vèasih spleza po cevi, še raje pa gre kar po njej.

Za svojega hrèka skrbim sam – dajem mu hrano in vodo ter mu pospravim kletko. Z

njim se tudi rad igram, zato upam, da bo še dolgo z menoj.

Moj Miško

Hrèek Rovko

Kupili smo ga v škofjeloški trgovini Zoo hobby. Je ruski hrèek, rjavoeèn s èrno èrto po sredini hrhta.

Je miren in zelo razvajen. Ko hoèe iz kletke, zaène gristi mre•o pri kletki. Imamo ga •e tri leta. Rad je sonènièna semena in med, pije pa tudi mleko. Zelo rad ima tudi kislo smetano, najrajši jo poli•e s prsta. Teknejo mu tudi krekerji s sadjem in medom. Ne mara pa briketov, ki so v hrèkovi hrani.

Ima zelo opremljeno domovanje – kletko. Zraven kletke pa ima še labirint z razglednim stolpom. V zgornjem delu kletke ima prostor za hrano. Do tja mora priti po lestvi. Ima tudi stranišèe, ki ga redno uporablja, in kolo, v katerem si nabira kondicijo. Spi najraje v vati, v kateri si naredi brlog.

Hrèkovi prijatelji

Pred kratkim je Rovko zbolel. Na hrbtu je bil brez dlake, ponekod pa je imel tudi kaste. Mami mi ni dovolila, da bi ga zdravil jaz (èe bil imel morda kakšno bolezen). Tako ga je zdravila ona. Mazala ga je z arniko in ognjièevo kremo. Poèasi so kraste izginile in spet mu je zaèela rasti dlaka. Jedel je samo tisto, kar mu je ponudila z roko. Sedaj je spet ves èil in zdrav in veselo skaèe naokrog.

Mojih trinajst zajèkov

To niso hišni zajèki in ker doma nimamo prostora za zajènik, jih imam pri dedku. Dedek skrbi zanje, jaz pa mu pomagam, kadar imam èas. Ko smo v šoli imeli fotografiranje za PIL, sem imel samo tri (dva zajèka, ki sem ju prinesel v šolo, ter brejo zajkljo, ki je bila pri atu). Ta je skotila deset zajèkov.

Hranim jih s senom, ovsom, pšenico in suhim kruhom. Vèasih dobijo tudi repo in jabolka. Radi so zunaj na travi, kadar je dovolj toplo. So mirni, vendar zelo scrkljani. Nekateri pa so tudi poredni in obrnejo vse na glavo. Zelo rad se igram z njimi, vendar èe so zunaj, moram nanje zelo paziti, da ne delajo škode ali da ne uidejo.

Eden mojih zajèkov

Aleš Sušnik, 6. è

INTERVJU Z MOJO PSIÈKO KANO

•ivijo! Oprosti, ker te motim. Rada bi te intervjuvala!?

Niè hudega, saj si moja lastnica.

OK! Koliko si stara?

Šest let.

Kdaj si se rodila?

11. 2. 1997.

Katere pasme si?

Ameriški statford terrier.

Katera je tvoja naj jed?

Briketi in mesni narezek – skupaj zmešano!

Katera je tvoja naj pijaèa?

Voda!

Katerega dru•inskega èlana imaš najraje?

Odvisno kdaj (atija, tebe, mami).

Kdo se najveè igra s tabo?

Ati in ti.

Katera je tvoja naj igraèa?

Pi – pi igraèa!!! Ko jo stisneš, zapiska.

Ali si bila kdaj bolna ali poškodovana?

Enkrat sem bila zastrupljena, enkrat pa èisto malo poškodovana, ker me je zadel avto.

Ali se dobro poèutiš v dru•ini?

Ja, zelo zelo dobro (ker zelo dobro skrbite zame)!

Hvala za odgovore! Adijo!!

Ni za kaj! Adijo!!

Tijana Stojakoviæ 7. è

SKANKI IN SPANKI

•ivjo! Sem Miha in zelo rad imam domaèe •ivali, kot so hrèki, skakaèi, papige. Papige •al ne morem imeti zaradi alergije na njeno perje.

Kot nalašè je uèiteljica biologije letos spomladi vprašala: "Si kdo •eli imeti skakaèa? V šoli imamo dva za oddat, enega belega in enega èrnega." Takoj sem

Hrèkovi prijatelji

bil za to. Potrebno je bilo samo še vprašati starše in skakaèa bosta moja. Mami in ati sta bila takoj za •ivalice in èez dva tedna sem imel skakaèa •e doma. Kupili smo jima kletko in uredil sem jo po svoje. Skakaèema je ime Spanki in Skanki. Spanki zelo rad spi in sanja o poèitnicah v peskovniku, Skanki pa rad skaèe, je zelo radoveden in uren.

S skakaèema se velikokrat igram: spustim ju po dnevni sobi (mami je zelo jezna, ker po tleh spušeata "drekce" in grizeta vsak papirèek, ki jima pride pod gobèek, pa tudi ujeti ju je velika umetnost). Vsako soboto ju spustim v peskovnik, da jima oèistim kletko. Medtem pazi nanju bratec Primo•. Ko konèam, pa mu priskoèim na pomoè, saj paziti skakaèe ni lahka stvar.

Prejšnjo soboto sva se z bratcem in skakaèi odpravila novim pustolovšeinam naproti. Primo• je skakaèema zgradil "skankel park", jaz pa sem šel pospravljat kletko. Èez petnajst minut sem bil gotov s pospravljanjem. Šel sem pogledat, kako je s skakaèi, a mojega brata ni bilo veè pri peskovniku! In Skankija, mojega èrnuhca tudi ne! Kje je? Ga bom lahko še našel? Ga je mogoèe po•rl sosedov maèek? Je sploh še •iv? Srh me je spreletaval, ko se je moj brat Primo• vrnil in povedal, da je paè moral na stranišèe. Ves nesreèen sem mu povedal, kaj se je zgodilo. Èez par minut je •e vsa dru•ina iskala Skankija, a vse zaman. Vsi obupani smo poklapani odšli v hišo na kosilo, ki nikomur ni veè teknilo. Po kosilu sem se odloèil, da na sredo vrta postavim kletko, da bi se Skanki mogoèe vrnil vanjo, ko bo laèen. Pokril sem jo s polivinilom, ker je de•evalo. Tola•il sem se, da je sosedov maèek v de•ju v hiši. Vsakih pet minut sem pogledal skozi okno, èe se je potepuh •e vrnil. Nisem ga videl. Zaspal sem. Èez pol ure sem se zbudil in hitro odšel pogledat, èe je pri kletki •e kaj novega. In kaj sem videl? Skanki, èrnuhec, je stal na zadnjih

dveh taèkah, zraven njega pa sta stala dva kosa. Verjetno so klepetali. Zavpil sem: "Skankija vidim!" in oddrvel iz hiše, kar so me nesle noge. A zdaj nas je èakala še te•ka naloga - uloviti skakaèa. Kar dobro nas je zaposlil. Ko sem ga spet prijel v roke, se mi je samodejno izvil vzdih: "Oh, Skanki!"

Miha Mekuè, 7. b

LEPOTICA Lili IN LEPOTEC Vili

To sem jaz, Lili. Kaj nisem lepa, fotogenièna, "šlank"? Vam zaupam pot do takega uspeha?

Ja, naj vam bo. Vsako noè morate vaditi v fitnes studiju, jaz ga imam kar doma. Pa hrana

mora biti vsaj enkrat na dva dni zamenjana. Sicer jo pa kar prevrnite in dobili boste novo! Poleg tega pa pijte le vodo Zalo, ker je edina voda, ki ni zdravju škodljiva. To sem prebrala, ko sem neke noèi hotela izkopati malo •aganja in ga prenesti v hišo, pa je bil za podlago v moji kletki èasopis Delo.

Morda ste se nekateri hrèki navadili èloveškega bedenja podnevi, a ravno to ni dobro, saj se ob pripekanju sonca ko•a lahko poškoduje.

To je ta moja pot do uspeha.

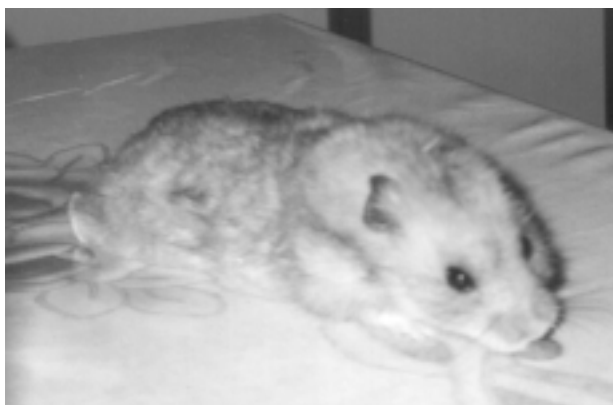
P.S.

Ko sem pisala to zgodbo, je bila moja hrèica še •iva. Na •alost pa je 2. 4. 2003 poginila

zaradi neznanega sidroma. Zdaj imam Viliija, ki je prav tako lep in postaven. Njegova ko•a je belkasto rumene barve. Na fitnes se je zlahka privadil, na nas pa še ne in je bolj kot ne plašen.

Hrèica Lili, (Tjaša Divjak), 5. a

Hrèkovi prijatelji

Taka je bila hrèica Lili.

MOJA PSIÈKA NIKI

Moji psièki je ime Niki. •e kot mladiè je bila zelo bistra in nagajiva. Ko smo jo dobili, je jokala le eno noè. Kar hitro nas je vzljubila. Toda nekega prizora ne bom nikoli pozabil.

Bilo je kakih sedem dni po tem, ko smo jo dobili. Moja sestra je bila še majhna. Hotela jo je nahraniti in je hodila okrog nje. Niki jo je, ko ji je dajala hrano, z repom mahnila po nosu. Prizor je bil sila nenavaden. Leto in pol stara punèka daje psu hrano, pes pa jo vsakiè mahne po nosku.

Toda vrnimo se v sedanji èas. Niki je zrasla in èeprav je stara •e šest let, je še vedno zelo igriva. •e od malega se rada podi za maèki. Ko smo imeli mucka, je bilo precej veè smeha kot sicer. Sèasoma sta zakopala bojno sekuro in sta postala prijatelja. Pred tem pa sta se venomer podila po vrtu. Muček Taèek je hodil po ograji balkona in se va•no šopiril ravno takrat, ko je bila Niki zaprta v pesjaku. Za nameèek pa še je dvignil rep in se va•il èeš: "Jaz sem frej, ti pa ne!" Tako se mi je vsaj zdelo.

Sedaj Niki •ivi pri babi. Je precej po•rešna in poje vse, kar dobi. Po jedi jo babi pelje na sprehod, da hitro opravi svojo potrebo. Babi je razvila posebno

strategijo, da jo najprej spusti, da teèe po vrtu in ji med tem v skledo natrese še malo hrane. Nato jo hitro odpelje v gozd. Ker Niki zavoha, da jo èaka še malo hrane, hitro prevoha vse sledi in hitro steèe domov pojest še dodatni obrok. Kadar pridemo na obisk, je Niki je vedno zelo u•aljena, èe jo s sestrico ne spustiva in se z njo ne igrava.

Krištof Knap, 5. b

•IVLJENJE MAÈKA LORDA

•ivjo. Sem maèek Lord. Povedal vam bom zgodbo o sebi. Svoje •ivljenje sem pre•ivel pri ljudeh, ki so me imeli radi zelo kratek èas. Ne vem, zakaj so me napodili sredi najhujše zime na cesti. Tako sem nekaj èasa •ivel zunaj hiše v snegu, grmovju in kletih. Tam so me opazili dobri ljudje in mi zaèeli nositi hrano ter me ohranili pri •ivljenju. Ko sem bil brez doma, so me napadale druge •ivali in ljudje, ki so me pretepali in poškodovali. Sreò sem imel, da me je današnji gospodar vzel v stanovanje in me odpeljal k veterinarju na zdravljenje. Pri zdravljenju so mi operirali gobèek, rep in druge poškodbe. Zdravljenje je trajalo dolgo èasa, kakor tudi navajanje na •ivljenje z novimi lastniki. Danes sem sreèen, saj sem na toplem, imam dobro hrano in se igram z domaèimi. Tudi sam sem se povsem umiril, ne delam škode, tako da so mi dali ime **Lord**.

Špela Zalokar, 5. b

MOJI SKAKAÈI

Imam pet skakaèev. Enega malo veèjega, druge pa manjše. So rjave barve, na koncu repa imajo gosto èrno dlako. Ušesa so majhna in oèi èrne. Na spodnji strani po trebušèku so svetli. Zelo radi praskajo po stekleni kletki, zato me vèasih

Hrèkovi prijatelji

motijo med spanjem.

Enkrat, ko sem jedla jabolko, sem imela vse lepljive roke, šla sem k starejšemu skakaèu. Vzela sem ga v roke in zaèel me je gristi. Premišljevala sem zakaj, saj me nikoli ne grize. Takoj nisem vedela, kasneje sem ugotovila, da zaradi lepljivega jabolènega soka. Skakaèi namreè jedo tudi jabolka, èisto sem pozabila! Èez nekaj dni, ko sem pisala ta sestavek, je starejši skakaè poginil zaradi bolezni. Zelo mi je •al zanj, saj sem ga imela rada.

Monika Klemenèiè, 5. è

NAŠA ŠIVA

Se mogoèe kdo spomni naše Šive? Šive, ki so se ji vèasih zgodile strašne stvari, vèasih pa prav smešne? No, prejšnja leta je o Šivi pisal moj starejši brat, sedaj pa ga bom nasledil jaz, njegov mlajši brat! No, pa dovolj èvekanja o bratih, raje pogledajmo, kaj se je Šivi zgodilo to leto. Èe prav pomislim, smo imeli to leto s Šivo manj te•av, toda ne bom zanikal, da je bila vsaj ena te•ava, ki se ji dogaja •e vsa leta, in to je te•ava s kostmi. Nekega dne, ne vem èisto natanèno katerega, je moja sestrièna imela rojstni dan. Na rojstnem dnevu je bil poleg Šive še en pes, ki pa je bil velik za tri naše Šive. Temu psu so dali celo skledo majhnih in velikih kosti. In ko tega psa ni bilo, se je Šiva, tebi niè meni niè, spravila na te kosti. Na zaèetku ji je šlo dobro, nenadoma pa se ji je ena kost ustavila v po•iralniku. Zaèela je bruhati in vsi smo •e vedeli kaj narediti. Spravili smo se v avto in se odpeljali do najbli•jega veterinarja. Reševal jo je skoraj eno uro in ji nazadnje le porinil kost naprej po po•iralniku. Z bratom sva gledala skozi okno, saj nisva smela iti noter. Šiva je mirno le•ala na mizici, ker so ji dali uspavalo. Ko pa je uspavalo izgubilo uèinek, se je Šiva

prebudila, skoèila in skoraj "telebnila" z mizice! Zdravnik nam je povedal, da bo do jutra zelo omotièna. Imel je prav, saj se je zibala zdaj sem, zdaj tja, kakor da bi bila pijana. Ko smo se vozili nazaj domov, je oèi komentiral, da so v Šivi kosti in ena Velika kreditna kartica. Šiva pa se je zaradi omotiènosti raje ulegla na stol in zaspala.

Èesa drugega se ne spomnim, toda dam vam en dober nasvet: ne poènite tega doma, otroci!!!

•iga Košir, 6. b

Šiva z okrasno sponko za lase

TOBI IN •AK

Ko sem hodil še v malo šolo, je moj brat za rojstni dan dobil majhnega psa - kokeršpanjela. Odloèila sva se, da mu dava ime Tobi. Prve dni je Tobi samo pole•aval pred svojo koèe. Sprva se mi ni zdel preveè prijazen, toda po tednu dni sva se •e skupaj igrala. Vsak dan sem ga peljal na sprehod. Tobi je iz dneva v dan postajal vedno bolj

Hrèkovi prijatelji

nagajiv. Ko sem dobil nove natikaèe in jih pustil zunaj pred vrati, so bili naslednji dan vsi ogrizeni. Zaradi tega, ker sem ga imel zelo rad, nanj nisem bil jezen, ampak sem se le kisko nasmehnil.

Ko je bil Tobi star približno deset mesecev, pa je zelo zbolel. Dobil je hudo bolezen – para virozo. Odpeljali smo ga v Lesce k veterinarju. Veterinar nam je po pregledu dejal, da •al ne ve, ali bo Tobi pre•ivel. Dal mu je injekcijo in tablete, doma pa smo ga morali prikljuèiti na infuzijo. Doma je moja mami tri ure sedela poleg njega in pazila, da mu je tekoèina lepo tekla v •ilo in da ni prepognil cevke. Ko sem ga pogledal, mi je bilo zelo hudo, saj sem videl, da Tobi tudi veliko bruha in kaka. Najte•je pa mi je bilo tretje jutro, ko je mami odšla v gara•o in dobila Tobija v veliki lu•i krvi. Opazila je, da jo je pokakal. Vsi smo mislili, da se bli•a Tobijev konec. Takoj smo ga še enkrat odpeljali k veterinarju in mu povedali, kaj se je zgodilo. Veterinar nas je potola•il, da je to zelo dober znak in da ima veliko mo•nost, da pre•ivi. Bil sem zelo vesel. Po nekaj dnevih se je njegova napoved uresnièila. Tobi je ozdravel. Zopet sva se lahko igrala. Veselo sem rekel: “Sem najsreènejši otrok na svetu!”

Toda Tobiju •al ni bilo usojeno dolgo •ivljenje. Približno po dveh letih, ko so nekateri •e meseca novembra metali petarde, sva bila z Tobijem zveèer na dvorišèu. Ko je poèila petarda, se je zelo prestrašil in zbe•al v gozd. Vsi smo ga klicali in iskali, toda Tobija •al ni bilo. Po dveh dneh smo dali oglas tudi na radio Kranj, toda Tobija ni videl nihèe. Po treh dneh pa me poklièe teta iz Tenetiš in mi pove, da Tobi le•i v Tenetišah ob glavni cesti. Oèi in mami sta se takoj odpeljala v tja in ugotovila, da je Tobija povozil avto. Zakaj je zbe•al tako daleè, ne bomo nikoli vedeli. Pripeljala sta ga domov, potem pa smo ga v gozdu pokopali. Bil sem tako zelo •alosten, da mi je po licu spolzela

velika solza. V •alosti sem rekel, da si ne •elim nikoli veè nobenega psa.

Dnevi so minevali in •alost je poèasi izginjala. Po dveh mesecih sem rekel: “Oèi, mami, •elim si novega psa!” Starša sta se strinjala. V èasopisih smo iskali oglase o psih in nekega popoldneva je oèi v Novicah opazil naslikane majhne ku•ke, ki jih je predstavljalo in oddajalo Društvo proti muèenju •ivali iz Litije. Zato smo se na vetrovno in de•evno sobotno jutro odpeljali v Litijo, od tam pa smo se odpeljali v spremstvu neke prijazne gospe še 10 km proti neki kmetiji. Minilo je kar nekaj èasa, da smo se pripeljali do tja. Lastnica nas je peljala k majhnim ku•kom. Bilo jih je šest. Vsi so bili suhi, s kratko dlako, le eden je bil okrogel in kosmat. Prav tega sem izbral.

Lastnica nam je povedala, da so vse ku•ke našli v gozdu in da je bila njihova mama privezana k drevesu. Po vsej verjetnosti jo je bivši lastnik, preden je skotila, odpeljal v gozd, jo privezal za drevo in odšel. Na sreèò jo je po nekaj dneh našel lastnièin sin. Psica je negibno le•ala, poleg nje pa šest nebogljenih, še slepih psièkov.

Le kakšen èlovek lahko naredi kaj takega?

Poslovili smo se in se odpeljali proti domu. Med potjo sem mu dal ime •AK. Doma sem mu v skodelico nalil mleko, ki ga je z veseljem popil. Zelo sem preseneèen, da mleko še danes zelo z veseljem popije. Sicer pa je •ak, ki je mešanec med šarplanincem in nemškimi ovèarjem, zelo prijazen in ubogljiv pes in upam, da bova skupaj pre•ivela še veliko sreènih let.

Lovro Fin•gar, 5. a

•IVALI NA KMETIJI

O svojih ljubljenèkih sem vam •e pisala, ker pa vam to leto nimam niè kaj zanimivega povedati o mojih •ivalicah

Hrèkovi prijatelji

(zajklji Cvetki in morski prašički Èiti), sem se odloèila, da vam napišem nekaj o hlevskih •ivalih.

Obiskujem jih vsako nedeljo pri dedku in babici na pode•elju! V hlevu je 8 krav - letos sta navzoèa še telièka, 2 bika, kokoši, petelina in moja najljubša •ival, kobilica Dora! Všeè mi je zato, ker je tako prijazna, mirnega znaèaja, rjave barve, s èrno grivo. Zelo rada je sladkor v kockah. Z Doro odideva vèasih spomladi in poleti jahat! Sicer to ni jahalni konj, ampak navaden "delovni" konj. Z njim tudi orjemo zemljo, vozimo seno in opravljamo še druga dela! Poleg hleva imamo v svinjaku nekaj prašičev in svinjo, ki ima vsako leto od 10-13 prašičkov! Zelo rada pomagam pri kmeèkih opravilih, kadar imam èas, pa ostanem za veè dni na poèitnicah!

Anja Jakše, 7. b

Muca Pika

ZGODBA O MUCI PIKI

Muca pride k nam

Bil je siv, de•even dan in pisal se je 1. november. Bila sem doma. Ati je šel po opravkih. Ko se je z avtom vraèal po cesti, je nenadoma ustavil. Zagledal je majhno muco, ki se je poèasi vlekla èez cesto. Stopil je iz avtomobila in jo prijel, muca pa se ni upirala. Odnesel jo je v avto in jo pripeljal domov.

Doma smo si muco ogledali in ugotovili smo, da je na levi zadnji taèki ranjena. Ko je muca hodila, se ji je ranjena taèka vlekla po tleh.

Naslednji dan smo jo peljali k veterinarju. Veterinar ji je z rentgenom slikal taèko. Povedal je, da je taèka zlomljena in da je èisto verjetno prišlo tudi do infekcije kosti. Rekel je, da je edina rešitev operacija taèke ali pa uspavanje z injekcijo. Odloèili smo se za operacijo, ki naj bi jo izvedli naslednji dan. Veterinar ji je še dal injekcijo proti boleèinam in posebno hrano in muco smo odpeljali domov.

Muca je bolna

Naslednji dan smo muco peljali v Ljubljano na kliniko za male •ivali. Pustili smo jo tam, mi pa smo odšli na sprehod po bli•nji okolici. Èez nekaj èasa smo se vrnili. Ko smo muco zagledali, smo bili kar malo prastrašeni. Taèko je imela pobrito in namazano z neko srebrno snovjo in iz zašite rane ji je gledala cevka, okoli glave pa je imela poseben plastièn ovratnik, ki naj bi ji prepreèeval, da bi si šarila po operiranem mestu.

Muca je bila še v narkozi, ko nam je zdravnik dajal napotke, kako skrbeti za rano. Potrebno ji bo spirati rano trikrat na dan s posebno tekoèino in ji dajati antibiotike. Potem smo odšli domov.

Pika je doma

Naslednji dan je bila muca •e boljša in tudi jedla je •e. V hrano smo ji dajali antibiotike in izpirali smo ji rano. Kljub operirani taèki je raziskovala stanovanje. Èez nekaj dni si je •e dobro opomogla in letala naokoli, kot da ji niè ne bi bilo. Èez en teden smo jo peljali k veterinarju, da ji

Hrèkovi prijatelji

je iz taèke vzela cevko in opornico, ki so jo namestili ob kost. Odstranil ji je tudi ovratnik. Potem je bila najsreènejša muca na svetu, saj se je lahko spet umivala s svojim jezièkom.

Muca Pika spet zboli

Teden dni po operaciji taèke je bilo vse v redu. Nekega dne pa je muca proti veèeru na taèki dobila bulo, postala je zelo vroèa in zaèela je šepati. Ati je hitro poklicala veterinarja v Ljubljano in vprašal, kaj naj storimo. Veterinar je dejal, naj jo kar pripeljemo.

Zunaj je moèno de•evalo, bila je •e tema, ko sta jo ati in mami peljala v Ljubljano v kliniko za male •ivali. Veterinar jo je pregledal in ugotovil, da se je oku•ba kosti razširila in da se je nabral gnoj. Z iglo ji je prebodel rano in ji iztisnil gnoj. Potem ji je dal injekcijo proti boleèinam in spet neka druga moènejša zdravila.

Muca Pika konèno ozdravi

Muca Pika je spet dobivala zdravila vsak dan in bila iz dneva v dan boljša. Èez nekaj tednov je konèno ozdravela. Vsi smo jo imeli •e zelo radi, èeprav nam je vèasih kakšno zagodla. Nekoè je na primer skoèila z omare, pri tem pa je prevrnila veliko ro•o. Iz lonèka za ro•e je padla vsa zemlja. Spet drugje je razbila vazo, ko je skoèila na mizo.

Vedno pa smo in bomo lepo ravnali z našo muco Piko in nikoli ne bo laèna in •ejna. Pri nas bo vedno sreèna, ker jo imamo zelo zelo zelo radi.

Danes je muca •e zrasla in je stara •e dve leti in pol. Zelo rada se podi po stanovanju, skaèe za •ogico in rada vidi, da se kdo podi za njo in jo lovi. Vèasih se nam skrìje in je ne moremo najti, ker se zavleèe pod kakšno odejo in se nam noèe oglasiti, ko jo klièemo. Brez muce bi bilo naše •ivljenje dolgoèasno in prazno, zato smo veseli, da jo imamo.

Katarina Fras, 5. a

•AK

Pri nas doma imamo veliko •ivali, med njimi legvana z imenom •ak. Zelo je velik oz. - dolg predvsem zaradi repa. Njegova posebnost je ta, da je zelo pameten in kadar misli, da je ogro•en, se brani z repom. Ko sem mu zjutraj hotela pri•gati luè, me je mahnil z repom, to pa zato, ker je imel še zaprte oèi in je nekaj samo èutil, ni pa me slišal. Vèasih pa se mi gnusi, saj ni prav niè lep, kadar se mu lušèi ko•a. V terariju ima posut pesek, par ravnih in velikih skal, moèno luè, veliko vejo, rastlino in termometer. •aka imam zelo rada, èeprav je sestrin. Obèasno ga tudi sama hranim. Ko smo ga dobili, je bil majhen in niè kaj lep, in vedno sem ga kritizirala. Nama s sestro je šel par tednov na •ivce zaradi tega, ker se je ponoèi zbujal in s svojimi gromozanskimi kremplji praskal po šipi kakor šolska skakaèa, ki sem ju med poèitnicami imela doma. Ampak sèasoma sva se ga navadili. •ak je v Martinini sobi, zato jo zelo moti pri uèenju. Èe imaš v hiši tako •ival, moraš imeti dobre •ivce!!!!

Petra Krt, 5. b

ZAJÈEK PRI VETERINARJU

Ko sem se nekega dne, tako kot ponavadi, igrala s svojim zajèkom Liskom, sem opazila, da ima polovico enega oèesa popolnoma èrnega. Zelo me je zaèelo skrbeti in ker z dnevi ni bilo bolje, sem poklicala veterinarja. Vprašala sem ga, kaj je narobe in èe ga moram pripeljati na pregled. Ker veterinar po telefonu ni mogel ugotoviti, kaj je Lisku, sem ga seveda morala odpeljati tja. Liska sem dala v košaro, da bi mu bilo bolj udobno, sem vanjo polo•ila brisaèo. Lisko ponavadi ne mara vo•enj z avtomobilom, toda slednjo je kar dobro prenesel. Niti pri veterinarju ni bil •ivèn. Veterinarica ga je pregledala in

Hrèkovi prijatelji

ugotovila, da moj Lisko verjetno ne vidi na eno oko. Spomnila sem se, da bi bila ta njegova "slepota na eno oko", kot ji jaz pravim, posledica izpred dveh let, ko je Liska na veke ugriznil prijateljèin zajèek. Veterinarka je še ugotovila, da ima Lisko predolge kremplje in mi svetovala, da mu jih moram postrèi.

Kljub temu da je Lisko oslepel na eno oko, je še vedno •ivahen in jaz ga imam še toliko bolj rada.

Mateja Marolt, 5. b

Hrèk "veterinar"
Narisala Simona Vodnik, 5. è

IZGUBLJENA SRNA

Bilo je megleno dopoldne. Slonela sem ob oknu in opazovala zasnèeno naravo. Pri sosedih sem opazila, da se njihov pes podi za neko •ivaljo. Bolje sem pogledala in videla, da lovi mlado srno. Lastniki psa so takoj prihiteli ven, ga ujeli in zaprli v koèò, srno pa so prepodili proti gozdu. A srna se je preplašila, se obrnila in krenila

proti našemu vrtu. Skakala je po vrtu gor in dol, nato pa se skobacala skozi •ivo mejo na cesto. Vsa preplašena ni vedela, kam naj gre, zato se je prerinila v •ivo mejo in tam obstala. Gledala sem jo in ji hotela pomagati. K sreèi se je oèi spomnil, da je v bli•ini doma nek lovec. Poklical ga je in mu povedal o srni. Lovec je takoj prihitel in si jo ogledal. Menil je, da bo zanjo najbolje, da jo odpelje nazaj v gozd. S sosedovo pomoèjo so jo nalo•ili v avto, nato pa jo je lovec odpeljal v gozd. Povedal nam je, da je srna hitro "okrevala" in zbe•ala nazaj v gozd.

Bila sem zelo vesela, ker smo ji lahko pomagali.

Manca •erjal, 6. è

PRIJATELJA!

Tole pismo iz Afrike je prišlo zate.

Hrèek pri pouku

Pri biologiji:

NARAVOSLOVNI DNEVI

Tudi letos vam bomo povedali nekaj o naravoslovnih dnevih, ki jih imamo uèenci od 5. do 8. razreda. Osmi razredi smo imeli en naravoslovni dan tudi v Prirodoslovnem muzeju v Ljubljani. Bilo je zanimivo, saj smo si ogledali številne zbirke tega muzeja: **paleontološko**, kjer so predstavljene okamnine in veliko okostje mamuta, **zbirko mineralov •ige Zoisa, ekološko** s prikazom planinskega sveta, gozda, moèvirja in kraške jame ter del, ki prikazuje zbirko **naših ptic** in zbirko **bioloških preparatov**.

•e v šoli smo dobili vprašanja, na podlagi katerih smo potem uèenci izdelali seminarske naloge o tem naravoslovnem dnevu. Oglejte si nekaj zanimivih odgovorov!

Napiši imena treh mineralov iz Zoisove zbirke, ki so se ti zdeli najljepši in jih opiši!

Hm... to vprašanje se mi je zdelo najte•je. Le kako naj se v zbirki stotih èudovitih mineralov odloèim samo za tri, ko pa so mi vseè prav vsi? Konèno sem tri izbrala.

*Na prvem mestu je vsekakor **AKVAMARIN**: le-ta je bil lepe svetlo-modre in malo zelenkaste barve, imel pa je tudi zanimivo obliko, po kateri je izstopal od veèine ostalih mineralov. Ker me je ta mineral tako navdušil, sem seveda pobrskala še za drugim podatki o njem. Tako sem na primer izvedela, "akvamarin" po latinsko pomeni "morska voda" in da ga imajo mornarji zato za talisman. Akvamarin je bolj pogosto prozoren kot smaragd. Barvilo mu daje prisotnost •eleza. Kadar so vrašèene èrte, ga je moè brusiti v šesterokrako zvezdasto obliko.*

Akvamarine najdemo na vseh kontinentih, najpomembnejša nahajališèa pa so v Braziliji in na Uralu.

Kristali akvamarina

*Prav tako nisem mogla mimo **KAMENE STRELE**. Ta mineral, ki raste v obliki strele, mi je padel v oèi zaradi mnogih robov, ki odbijajo svetlobo in povzroèijo prelepo lesketanje. Poleg tega ljudje za ta mineral uporabljajo še številna druga imana kot npr. kremenjak, kvarc, quartz. Kamena strela je najbolj razširjen mineral na zemlji. Opis kamene strele, ki ga je napisal znan slovenski pisatelj Fran Erjavec, nam najlepše ponazori njegovo lepoto: "Kamena strela je èista in prozorna kakor voda, kristali so navadno vzrasli in v kopuèe zbrani, èasi pa tudi vrasli. Kakšenkrat so do 1 metra dolgi in po veè stotov te•ki, dostikrat pa za èudo majèkeni."*

Hrèek pri pouku

Katera moèvirska ptica se ti je zdela najbolj zanimiva in zakaj?

*Najbolj zanimiva se mi je zdela **ZLIÈARKA**, in sicer zaradi velikega kljuna, ki po obliki spominja na •lico za obuvanje èevljev. Ker me je zanimalo še kaj veè, sem odprla knjigo in našla še nekaj zanimivosti o njej. •lièarka brodi po šotastih moèvirjih ter v vodi in v blatu išèe hrano s svojim znaèilnim kljunom, ki ga zapre takoj, ko najde majhno ribo, rakca ali mehku•ca. V dol•ino lahko zraste do 80 cm. Gnezda iz vejic si gradi nad vodo.*

•lièarka

ŠOLSKE •IVALI

Vsako leto kaj napišemo o naših šolskih •ivalih, tako vam bomo tudi letos, toda tokrat ne veselih novic. Veèino šolskega leta smo imeli v biologiji šest •ivali – vse •e poznate od lanskega leta, nekaj jih je prebivalo tu •e veè let: morski prašieèek Taèko, hrèka Bobi in Bajsi ter pušèavski skakaèi - rjavodlaki Franèek in sivodlaka bratca Kratkorepek in Dolgorepek. Toda zgodilo se nam je, da sta nas v enem

meseцу zapustila in konèala svojo •ivljenjsko pot dva naša ljubljènèka. Taèko in Bobi. Bilo nam je hudo, saj sta bila prav zabavna in zanimiva.

Kaj smo napisali o Taèku?!

6. b

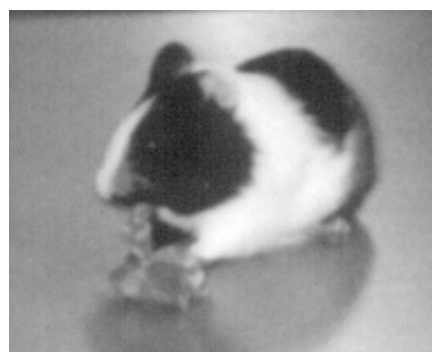
Vsak èetrtek imamo biologijo v biološki uèilnici in takrat vedno videmo šolske •ivali. Tako je bilo tudi zadnji èetrtek pred Taèkovo smrtjo. Opazili smo, da te•ko diha in zaèeli smo se pogovarjati o njegovi starosti in ugotovili, da je •e kar v letih, saj je bil na šoli •e skoraj šest let. Zdelo se mi je, da se mu bli•a konec. Ko sem naslednji teden v torek prišla v šolo, sem od sošolke izvedela, da je Taèko poginil.

Taèko, vsi smo te imeli radi!!!

Donita Gjini

V uèilnici biologije je prebival veè kot pet let. Bil je dober prijatelj, kadar smo prišli v uèilnico, nas je pozdravil. To pa se ni zgodilo nekega torka, ko smo •e ob sedmih prišli na biološki kro•ek. Negibno je le•al na tleh svoje kletke. Tisto noè je poginil. Verjetno od starosti. Vsem nam kro•karjem in uèiteljici je bilo hudo. Pokopali smo ga na šolskem vrtu poleg uèilnice biologije, da je še vedno blizu nas.

Aleš •iviè

To je bil naš Taèko.

Mrèek pri pouku

Taèko je bil prava "faca"!

Jan

V našem razredu je bil zelo priljubljen. V letu in pol, kar hodimo v uèilnico biologije, smo se zalo navezali nanj. Ko je poginil, smo bili •alostni. Vedno se ga bomo spominjali.

Daša Zupan

**Vedno laèn.
Vedno vesel.
Kdo je bil to?
Naš TAÈKO!!**

Luka Krnc

Bil je zelo lep morski prašièek. Med poukom je radovedno gledal naokoli. Ko se mu je oglasila lakota, je vedno èakal na solato. Zdelo se nam je, da je bil vedno dobre volje.

Jure Baj•elj

Njegova najljubša hrana je bila solata, pojedel jo je s slastjo do zadnjega gri•ljaja. Ko je vèasih grizljal svojo leseno hišico, je povzroèal velik hrup in s tem zmotil naš pouk.

Damjan Dimiæ

**Taèko nas vedno,
ko v razred smo prišli,
pozdravil je.
Vsi v lepem spominu ga imamo,
saj z njim smo vèasih se igrali
in solato mu dajali.**

Domen Gorzeti

6. a

Vsakokrat, ko je kdo zašumel s polivinilasto vreèko, je vedel in si mislil: "Hhrana je tu!" Ponavadi je bila namreè solata pripravljena v vreèki. Ko je dobil solato, se je zgodilo en, dva, tri in •e je ni bilo veè. Sedaj pa tega ni veè in nikoli veè ne bo. Gotovo se je nauèil veliko, saj je poslušal razlage uèiteljic in poslušal nas uèence, ko smo bili vprašani. Z njim smo v biologiji pre•iveli zanimiva leta.

Ko smo nekega jutra prišli k biologiji, smo zagledali prazen prostor, kjer je bilo dolga leta domovanje Taèka. Izvedeli smo pretresljivo novico o Taèkovi smrti. Vsi •alostni smo se posedli v klopi.

**Taèko bil je naš junak,
Saj bil je velik uèenjak.**

**Zakaj te ni veè,
zakaj odšel si preè?**

Eva Krt in Aleksandra Gavriè

Od vseh "uèencev" na šoli, je imel Taèko najboljše biološko znanje, saj je pet let poslušal isto snov! Gotovo je •e vse znal na pamet! Pogrešali bomo njegovo grickanje solate in njegovo igrivost!

Vanja

Taèko mi je bil všeè, ker je s piskanjem prosil za solato in ker je zmeraj poslušal snov z velikim zanimanjem, kot bi bil pravi uèenec.

Gašper

Spominjam se, kako je poslušal naše uène ure in cvilil, kadar je bil laèn. Nikoli ga ne bomo pozabili.

Tjaša Petek

Hrèek pri pouku

Taèko mi je bil najbolj všeè med •ivalmi biološke uèilnice. Pogrešal ga bom vedno, ko bom prišel v to uèilnico.

Duško

Od vseh spominov na Taèka mi je najbolj •iv ta, kako je mirno le•al ali sedel ter poslušal uèiteljico, kaj razlaga uèencem.

Klander Tjaša

Taèko mi je prirasel k srcu. Ko je uèiteljica razlagala, je, kadar ni spal, napeto poslušal in dostikrat tudi kaj "povedal" s piskanjem. Mislim, da je s seboj odnesel veliko znanja v biologiji.

Siniša Kremenoviæ

HRÈEK RAÈUNALNIÈAR

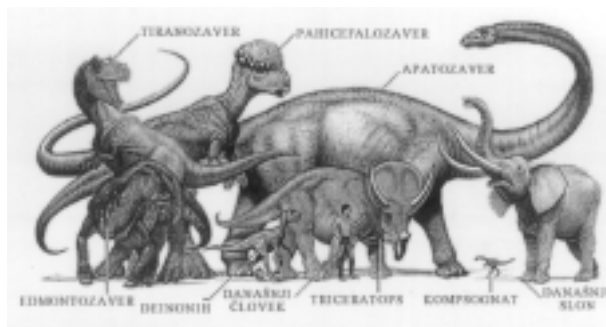
Pri biologiji smo se v osmem razredu uèili o dinozavrih. Zato smo uro nadomešèanja pre•iveli v raèunalnici in na spletnih straneh skušali najti èimveè zanimivosti o njih. Delali smo v dvojicah, iz najzanimivejših prispevkov pa smo izdelali plakat, ki visi na steni biološke uèilnice!!!

Nekaj zanimivosti, ki smo jih našli o dinozavrih uèenci 8. b:

Zemlja je nastala pred pribli•no 4500 milijoni let. Prvi dinozavri so se pojavili pred 220 milijoni let in so •iveli okrog 160 milijonov let. Dinozavri so spadali med plazilce in med do sedaj najveèje •iveèe •ivali. Pojavili so se ob koncu triasa, •iveli v juri, proti koncu krede (pred 65 milijoni let) pa so izumrli.

Dinozavri so se med seboj zelo razlikovali po obliki in velikosti. Nekateri so bili pravi velikani, drugi pa niso bili veèji od današnjega purana. Po naèinu prehranjevanja pa so se delili na

mesojede in rastlinojede dinozavre.

Poznano je mnogo vrst dinozavrov, vendar jih znanstveniki še vedno odkrivajo na podlagi najdenih fosilnih okostij. Doslej naj bi prepoznali veè kot 350 razliènih vrst dinozavrov, kar je veliko in zelo malo glede na število vrst, ki so nekoè •ivele. Zadnja odkritja pa razkrivajo evolucijo - spreminjanje dinozavrov in njihovo povezanost z današnjimi pticami.

Slika ponazarja •ivljenjski prostor dinozavrov v èasu krede (pred 80 - 85 milijoni leti).

Velociraptor: velo - pomeni hitri, raptor - plenilec (ropar)

Plenilski velociraptor je bil sigurno eden izmed najbolj napadalnih dinozavrov. Velikost plenilca glede na ostale dinozavre ni bila velika. V dol•ino je meril pribli•no 1,5 do 2 metra, visok pa je bil pribli•no 1 meter. Te•ek je bil od 7 do 15 kg. Bil je mesojedec, ki je v krednih gozdovih lovil drobne sesalce in majhne rastlinojede dinozavre, ki so mu bili vsakdanja hrana. Predvidevajo, da je lovil prete•no v tropih. S svojimi dolgimi nogami je bil velociraptor izvrsten in uren tekaè.

Hrèek pri pouku

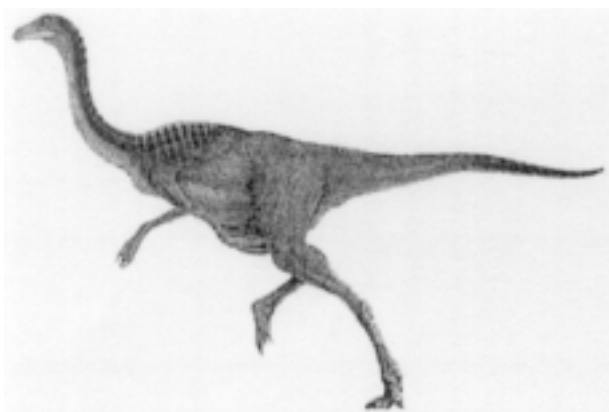
Strokovnjaki pa menijo, da je jedel tudi mrhovino.

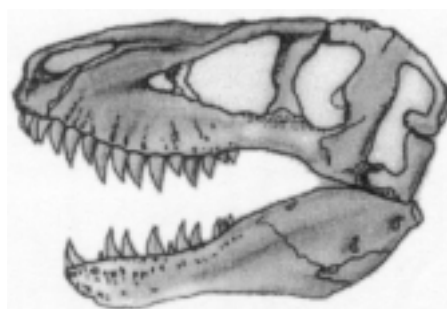
Vas je strah, ko berete o teh strašnih živalih? Niè se ne bojte, saj jih ni veè in ne morete doživeti bližnjega sreèanja z njimi. Razen seveda v kakšnem filmu ali zabavišnem parku.

Galimim - pomeni "oponašalec kokoši".

Galimim je živel je v južni Mongoliji pred okoli 75 milijonov let. Dolg je bil približno od 4 do 6 m in visok okoli 3 metre. Imel je dolg vrat in dolge noge ter bil podoben današnjemu noju, vendar ni imel perja. Zaradi lahkega telesa in para zadnjih mišičastih nog je bil zelo hiter tekaè.

Imel je ogromno glavo, na masivni èeljusti pa je bilo na vsaki strani 27 dolgih, naaganih in nazaj ukrivljenih zob. S temi moènimi zobmi je z lahkoto trgal meso svojega plena. Nekateri znanstveniki menijo, da je imel dober vid, ki mu je omogoèal tudi noèni lov.

Tarbozaver

Tarbozaver je bil mesojedec, ki je zrasedo do 14 m v dolžino in do 8 m v višino, tehtal pa je okoli 5 ton. Kljub njegovi velikosti pa je imel zelo majhne in kratke roke, z njimi ni segel niti do lastnih ust. Na rokah je imel dva prsta, na vsakem prstu pa je imel moèan kremplj.

Imel je veliko glavo, kratek debel vrat, hitri mišičasti par nog in moèan rep, s katerim je lovil ravnotežje. Pred njegovim napadom ni bila varna nobena žival.

Zobje, dolgi do 16 cm, so bili malo ukrivljeni nazaj, da se prstev ni mogla iztrgati iz njegovega prijema.

Ana Nagliè, Manca Pogaèar,
Grega Šoiè, Cirila Zorenè,
Anja Torkar

Hrèek pri pouku

SMEH V ŠOLSKIH KLOPEH

V letošnjem šolskem letu smo se pri pouku biologije v različnih razredih •e kar nekajkrat moèno nasmejali. Seveda so bili vzrok temu vèasih prav smešni odgovori uèencev, obièajno takrat, ko so vprašani. Sproti smo jih zapisovali in sedaj so tu pred vami in upamo, da se boste tudi vi nasmejali enako, kot smo se mi!

V 5. razredu:

Uèenec pripoveduje o fotosintezi: Fotosinteza je spajanje vode in ogljikovega dioksida v **grozni sladkor!** (Seveda je pravilno grozdni sladkor)!

V 6. razredu:

Na vprašanje uèiteljice, zakaj je komar dvokrilec, uèenec hitro odgovori: **Zato, ker leta!**

Kako imenujemo •ivali, ki imajo hišico in lezejo. Seveda smo vsi prièakovali pravilen odgovor, saj ga poznajo tudi najmanjši otroci. Pol•i seveda.

Toda vprašani uèenec nas je moèno presenetil s hitrim in odloènim odgovorom: **“Hiškarji!”**

Iz šolskih klopi pa se je takoj za tem zaslišal prešeren smeh – ha, ha, ha...

Ker od uèenca, ki je bil vprašan, uèiteljica na zastavljeno vprašanje ni dobila nobenega odgovora, ga je vprašala, zakaj ne zna. Sledil je hiter in odrezav odgovor: **“Zato, ker me takrat, ko ste to jemali, ni bilo v šoli!”**

Uèenec je vprašan in pripoveduje o komarjevem prehranjevanju in preprièljivo odgovori: **“Samièka pije kri toplovodnih •ivali!”** Toplokrvnih pa je res pravilen odgovor!!!

Ker se uèenec ni uèil, razlo•i odnos med maèko in mišjo popolnoma po svoje in reèe:

“Odnos med maèko in mišjo je slab, saj maèka po•re miško!” Ker je bil prièakovan pravilen odgovor bolj resen, in sicer, da je to plenilski odnos, je seveda v razredu izbruhnil smeh.

Dva druga uèenca pa sta imela pripravljen vsak svoj – seveda po njunem edino pravilen odgovor za razlago odnosa med maèko in bolho: **“Maèka poje bolho, maèka je plenilec, bolha pa plen!”** In drugi: **“To je odnos, da maèko grize bolha!”** Pravilen odgovor je seveda popolnoma drugaèen – zajedalski odnos!! Smešna odgovora sta seveda povzročila smeh v šolskih klopi!!!

V 8. razredu:

“Zakaj se nisi niè uèil?” vpraša uèiteljica uèenca. **“Zato, ker ne najdem knjige!”**

Siniša uèitelj

V torek, toènega datuma ne vem, smo dobili novega uèitelja - Sinišo iz 6. a! Imeli smo uro biologije, uèiteljica je ravnokar govorila o celinski vodi in o ekskurziji na Èukovo jamo. Siniša pa jo je kar naprej prekinjal in jo dopolnjeval. Kmalu je uèiteljici prekipelo, zato mu je je rekla: **“Pa pojdi ti uèit, èe toliko veš!”** “Mmm prav,” odgovori Siniša. Uèiteljica se usede na njegovo mesto, on pa gre pred tablo. To je bilo smeha, ko ni vedel, kaj naj bi povedal. Nato mu je uèiteljica povedala, da mora razdeliti uèence v skupine za delo na mlaki. Nekajkrat je poskusil, ker pa je bilo veliko upiranja med nami uèenci, je na koncu •alostno rekel: **“Pa kako naj vas razdelim?”** Seveda je vmes posegla uèiteljica in nas hitro porazdelila, Sinišo pa poslala nazaj v klopi. To je bil res pravi **SMEH V ŠOLSKIH KLOPEH!**

Hrèek pri pouku

MOÈVIRSKE PTICE

V šestem razredu se uèimo o celinskih vodah. Da bi o tem izvedeli še veè, smo imeli naravoslovni dan na mlaki – Èukovi jami (kako poteka, smo •e pisali v Hrèkovem listu), ogledali pa smo si tudi video o moèvirskih pticah. Nekateri uèenci smo o tem izdelali tudi poster, iz katerega vam predstavljamo nekaj zanimivosti!

Èopasti ponirek

Opis: Odrasla •ival lahko dose•e velikost do 48 cm (samice so navadno manjše), ima prepoznaven èopek na glavi, zato ima tudi tako ime.

Naèn lova: Ponirek zelo dolgo zdr•i pod vodo (do 40 sekund), bliskovito plava in si tako lovi ribe, ki so njegova glavna hrana.

Pogoji za •ivljenje: velike vodne površine

Zanimivost: Jeseni se ve•ejo v dru•be, v katerih odpotujejo na jug

Okršlar Gašper,
Miklavèie Luka, 6. a

Èopasti ponirek

Labod grbec

Labodi so velike vodne ptice z moènimi perutmi, dolgim vratom in krepkimi plavalnimi nogami. Veèinoma jedo vodno rastlinje. Par, ki je skupaj celo •ivljenje, zgradi veliko gnezdo iz trsja, drugih vodnih rastlin ali naplavljenega materiala, navadno v plitvi vodi. Mladi labodi imajo veèinoma sivo perje. V Evropi in srednji Aziji •ivijo 10 kg te•ki labodi grbci z belim perjem in oran•no rdeèim kljunom s èrno grbo ob korenu. Kot zimska gosta s severa se v srednji Evropi ponavljata labod pevec in 5 kg te•ak mali labod. Mladi labodi grbci imajo, kakor odrasle ptice, sivo-rjavo varovalno perje, belo barvo in oran•en kljun pa dobijo šele, ko odrastejo.

Èrna grba nad oran•no rdeèim kljunom, po kateri je labod grbec dobil ime, je pri odraslem samcu samcu še posebej izrazita.

Eva Krt, Aleksandra Gavriè, 6. a

Pri slovenšèini:

Pri slovenskem jeziku ne pišemo samo spisov (nekaj boljših predstavimo vsako leto tudi v Hrèkovem listu), ampak imamo tudi govorne nastope. V petem razredu smo jih pripravili na temo •ivali. Seveda moramo najti najprej najrazliènejše podatke, nato sestavimo oz. napišemo besedilo, doma vadimo, v šoli pa potem

Hrèek pri pouku

nastopimo pred vsem razredom in tako urimo naše govorjenje. Tako vam letos predstavljamo tudi nekaj govornih nastopov.

GOVORNI NASTOPI

Severni medved

Pri slovenskem jeziku nam je uèiteljica naroèila, da sestavimo govorni nastop o ÷ivalih. Jaz sem si izbrala severnega medveda.

Severni medved sodi v dru÷ino zveri. Spoznamo ga po znaèilni beli barvi ter po èrnem smrèku, potegnjenem trupu, dolgem vratu in kratkih, moènih in krepkih nogah. Stopala so veliko daljša in širša kakor pri drugih medvedih. Prsti so skoraj do polovice svoje dol÷ine povezani z moènimi plavalnimi ko÷ami. Povpreèna dol÷ina samca znaša 2,5 m, neredko 15 do 20 cm veè, te÷ak je lahko 450 do 550 ali celo 800 kg. Resasta dlaka je zelo gosta, tanka, svetleèa se in mehka. Dlaka je najkrajša na glavi, vratu in hrbtu, na zadnjem delu, trebuhu in na nogah pa najdaljša. Kosmati so tudi podplati. Severni medved ÷ivi visoko na severu, na samem ledenem teèajnem pasu. Najdemo ga le tam, kjer je voda stalno ali skoraj vse leto zaledenela. Severni medved kljubuje najostrejšemu mrazu in strahotnim neurjem. Neovirano se potika po kopnem in po morju èez ledeno površino ali po valovih. Zelo so spretni, saj zmorejo splezati tudi na navpiène stene in preskoèiti štirimetrski razpoke v ledu. Severni medved je najboljši plavalec med medvedi. Meèe se v vodo, skaèe iz nje in se ponovno vr÷e nazaj. Plava s hitrostjo 10 km na uro, pri èemer sprednji okonèini uporablja kot kratko veslo, zadnji okonèini pa pusti prosto plavati v vodi. Z odprtimi oèmi in zaprtimi nosnicami se potaplja pod gladino do globine dveh metrov. Pod vodo zdr÷i tudi dve minuti. Severni medved se hrani skoraj z vsemi ÷ivalmi, kar jih daje

morje ali siromašna obre÷ja njegove domovine. Silna moè, po kateri znatno prekaša vse druge medvede, in spretnost v vodi mu omogoèata, da se zlahka preskrbi s hrano. Z mogoènimi kremplji zlahka koplje v debeli led, da pride na sicer nedostopnih mestih v globoko morje. Brez te÷av nosi veliko in te÷ko ÷ival, èe je treba milje daleè. Njegov najljubši plen so tjulnji in dovolj je spreten, da ujame te pametne in hitre ÷ivali. Èe od daleè opazi tjulnja, se potopi v morje, se mu neslišno pribli÷a in se iz globine po÷ene na ÷rtev. Tjulnji ÷ivijo na ledenih obmoèjih blizu lukenj v ledu, ki jim omogoèajo pot v vodo. Te luknje najde pod vodo plavajoèi severni medved izredno zanesljivo. Najbolj pogost naèin prehranjevanja je lov. V poznem poletju in na zaètku jeseni se severni medvedi zadr÷ujejo na obalah, kjer išèejo poginule kite in mro÷e. Med poletnimi meseci, ko se v tundri zaène topiti sneg, se medved hrani z raznim jagodièjem in obèasno ulovi tudi kakšnega glodalca. Novembra ali decembra si vsak medved v snegu izkoplje svoj brlog. Izbirajo si veèinoma mesta na ju÷nih poboèjih, kamor severni veter nanosi veè snega. Breje medvedke skotijo mladièe v najbolj mrzlih mesecih. Medvedka si pripravi le÷išèe pod previsnimi ledenimi skladi ali pa si izkoplje votlino v zamrzlem snegu. S telesno toploto le÷išèe okrog in okrog odtali, napravi navzgor nekakšno oporo in pusti, da jo zasne÷i. Preden se vseli v votlino, si nabere znatno mno÷ino mašèobe, od katere ÷ivi celo zimo, kajti le÷išèa ne zapusti prej, dokler ni pomladansko sonce ÷e precej visoko. Mladièi se rodijo novembra ali decembra. So razmeroma majhni (velikost podgane) in tehtajo 450-900 gramov. Rodijo se goli, slepi in gluhi in ker po rojstvu potrebujejo toploto okrog 18 stopinj, si jih mati s šapo stiska k sebi in pestuje v ko÷uhu. Veliko prej kakor mladièi rjavih medvedov spremljajo severni medvedi svoje matere na pohodih.

Grèek pri pouku

Sovra•nikov, razen èloveka, nima. Kadar ga preganja èlovek, na primer Eskimi, Jakuti ali Samojudi, ki ne poznajo lovskih zakonov, se odloèno in spretno brani. •al pa postaja kljub temu redkejši. Poroèila o njegovi napadalnosti so pretirana. Seveda pa je zelo radoveden in ga zanima vse, kar se v njegovi samoti premika in dogaja.

Katja Sreš, 5. c

Planinski orel

V aprilu sem imela govorni nastop, opisala sem planinskega orla, saj imamo letos na vrsti opis •ivali. Informacije sem dobila na internetu, nekaj zanimivih podatkov pa vam bom zaupala v naslednjih vrsticah.

Orli •ivijo na vseh kontinentih naše zemlje, razen na Antarktiki, v tropskih gozdovih pušèavah in prerijah. Nekateri orli si izberejo obre•ja morij in razne gorske predele, med njimi tudi naš planinski orel. •ivljenjske navade planinskih orlov so slabo poznane, saj jim je te•ko slediti, jih opazovati in preuèevati.

Kaj pa izgled orla? Orel ima izredno ostre kremplje, s katerimi lovi svoj plen in seveda tudi oster kljun, s katerim postrga ko•o z njega. Zelo pomembne pri plenjenju pa so tudi oèi. Nekateri orli imajo veèje oèi kot èlovek in èe bi se mi hoteli primerjati z njimi, bi morali imeti tako velike oèi kot pomaranèe! Za svojo velikost imajo res velike oèi. Planinski orli dolgo èasa iz zraka strmijo v svoj plen in ne mi•ikajo. V ta namen imajo èez oko prevleèeno prozorno veko, imenovano •murka, ki poskrbi, da oko ostane vla•no in da vanj ne zaidejo prašni delci, ob napadu na plen pa zavaruje oko pred morebitnimi poškodbami. Seveda ima planinski orel tudi ušesa, ki so skrita za oèmi pod perjem.

S èim se orel prehranjuje? Predvsem z manjšimi sesalci, kot so kunci, svizci, male lisice, le redko pa upleni kar celega

mladega gamsa. Na njegovem jedilniku pa so tudi krti, veverice, sne•ne kokoši,...

Kam orla uvršèamo? Med ptice, seveda! To pa zato, ker ima perje, saj jajca, na primer

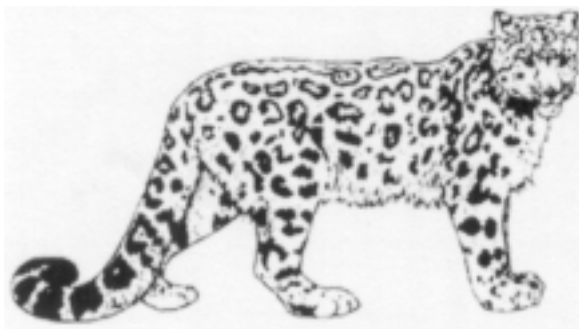
le•ejo tudi plazilci, letijo pa lahko tudi nekatere •u•elke. Da, letenje ni razlog, da planinskega orla uvršèamo med ptice.

Naj vam omenim, da so planinski orli •e 50 let z zakonom zašèiteni, saj smo jih v preteklosti •e skoraj iztrebili, zato so se znašli na seznamu ogro•enih vrst. Tudi vi lahko najboljše pomagata planinskim orlom s tem, da o njih še kaj preberete in o tem pouèite tudi druge, saj si •elim, da bi se bolj zavedali njihove dragocenosti. Saj vas niè ne stane, èe malo pobrsKate po enciklopedijah, kajne?

Mateja Marolt, 5. b

Sne•ni leopard

Le malokateri •ivali vzbujajo pri èloveku takšno strahospoštovanje kot velike maèke. Pri levih, tigrih, gepardih in leopardih obèudujemo njihovo moè, spretnost in lahkotnost gibanja, hkrati pa te •ivali èloveku vlijejo upravièen strah, saj so mogoèni plenilci s kot britev ostrimi zobmi in kremplji. Spoznali boste, kako pretanjena so njihova èutila, kako spretni so pri zalezovanju in pobijanju plena ter kaj pomenita zvijanje maèjega repa in glasno levje rjojenje.

Hrèek pri pouku

Gorski lovec

Moèni sne•ni leopard se hrani z divjimi ovčami in kozami, ki jih pleni do 5.500 m visoko v gorah. Je zelo gibèen in moèan lovec, zmora pa dolge skoke èez globeli. Greje ga dolga in gosta dlaka. Šape ima zelo široke, da se mu med hojo ne ugreza v sneg. Odrasle •ivali ponavadi •ivijo same, se pravi, da so samotarske.

Poleti gre sne•ni leopard ali irbis na planinske pašnike nad gozdno mejo in •ivi na robu snega in ledenikov. Pozimi sledi èredam parklarjev in se spusti v gozdove do višine 2000 m. Pozimi napade tudi domaèe •ivali.

Moèan in hiter

Sne•ni leopard je zelo hitra in •ivahna maèka in je tako kot njegove sorodniki (velike maèke) zelo spreten in gibèen lovec. Kadar lovi, je neusmiljen, njegovemu plenu ni pomoèi, pa naj bo to ptiè ali sne•na koza. Tako kot njegov najbli•ji sorodnik leopard, ima tudi on med maèkami ene najmoènejših krempljev. Plen dohiti v dolgih skokih, se po•ene nanj in mu v hrbet zapièi svoje dolge kremplje. Ves èas se giblje po lastnih razse•nih teritorijih. Najbolj so aktivni zgodaj zjutraj in pozno popoldne.

Velikost

telo: okoli 1,2 – 1,5 m

rep: okoli 90 cm

Razširjenost

Afganistan, Pakistan, severno od nekdanje Sovjetske zveze, Himalaja, vzhodno od Kitajske. V naravi naj bi jih •ivelo še od 3000 do 7000, v •ivalskih vrtovih pa 370.

•ivljenjski prostor

gorska poboèja

Razmno•evanje

Samica skoti 2 – 3 majhne bele kepice, vèasih tudi do 5. Mati je do mladièev

neverjetno skrbna. Ko ujame plen, ga skrrije, potem gre po mladièe. Brejost traja 99 do 103 dni. Ko so mladièi stari 2 meseca, zaèenejo mater spremljati na lovskih pohodih. Pleni kozoroge, divje ovce, koze, divje prašièe in pri tleh •iveèe ptièe, npr. fazane, belke, jerebice.

Legenda pravi, naj bi nekoè sne•ni leopard pred jetjem rešil nekega svetnika.

Moje mišljenje

Sne•ni leopard sodi v naravo, kot druge •ivali, v kletki ni njegov dom. Ko sem bil majhen, sem v New Yorku v •ivalskem vrtu prviè videl sne•nega leoparda. To je res lepa •ival. Ima èudovit bel ko•uh in modre oèi (ne vsi).Všeè mi je, da ni na seznamu ogro•enih vrst, kajti to je res lepa •ival.

VSAKA •IVAL JE EDINSTVENA IN PO SVOJE LEPA, TUDI KOSMAT PAJEK, MAR NE?!

Krištof Knap, 5. b

HRÈEK PIFLARÈEK SPET BERE KNJIGE

•ivijo! Po dolgem èasu se spet sreèamo. Èas se mi je resnièno vlekel in tudi dolgèas se je sèasoma še bolj stopnjeval. A konèno je prišel èas, da vam spet pišem in vam povem nekaj zanimivih stvari. Komaj èakam!

•e kar nekaj mesecev je minilo, odkar je izšel zadnji Hrèkov list, pa se mi je dan po izdaji zgodilo nekaj èudnega. Ko smo po napornih dnevih tipkanja, tiskanja, listanja in preverjanja konèno izdali naš popolni, odlièni in "perfektni" Hrèkov list (samega sebe je vedno tako lahko in smešno reklamirati), se mi je zgodila nesreèa. Tekal sem po mojem kolesu v kletki, ko se mi je taèka zataknila med špranje v kolesu, zato me je enkrat

Hrèek pri pouku

zavrtelo okrog in me vrglo ven. A ker zame vedno tako lepo skrbijo, sem pristal na kupèku slame. Razen tega, da me je grozno in muèeniško bolela taèka, je bilo vse v redu, vsaj dokler nisem ugotovil, da sem svojo akrobacijo izvedel sredi pouka in da so se mi sedaj zato vsi smejali. A ker nisem duševno nestabilen, nisem zapadel v depresijo, ampak sem dvignil svojo polomljeno taèko in z njo vzbudil pozornost uèiteljice. Ta se mi je posvetila, jaz pa sem se posvetil uèencem in mislil, kako bodo sedaj •alostni, ker bodo imeli manj pouka biologije. A glej! Vsi so bili veseli in bili sreèni, kakor da bi po mesecih diet dobili košèek švicarske èokolade. Kar pa se moje taèke tièe, pa so me "strpali" v kartonasto škatlico in me odnesli k veterinarju. Tam sem èakal na vrsto, verjemite mi, da jih je bilo zelo veliko pred mano, ko predme stopi sestra in mi ponudi nekaj brati. •e ko sem se odloèal med Hrèeks Healts in Pasjim glamurjem, zagledam med vsemi èasopisi knjigo **Male •ivali iz velikih mest**. Odloèil sem se, da vam jo predstavim.

V njej so tri razliène zgodbe o •ivalih v velikih mestih, kakor nam pove •e naslov. Najbolj mi je bila vseè tretja zgodba. Govori o ptièku, vrabèku Cirilu, ki med kamnitimi skulpturami najde svojega prijatelja Filiposusa, ki je kamnita mešanica leva, zmaja, ribe in koze, a v realnosti ta umetnina ni niè drugega kot pa •leb. Vse, kar si •eli Filiposus, je, da bi enkrat poletel po mestu. Zato gre Ciril zaprositi za pomoè svojega sovra•nika, èarovniškega maèka Grigorija, naj s pomoèjo telekineze pomika Filiposusa po mestu, da bi videl mostove, hiše in stolpe. Zgodba mi je predvsem vseè zato, ker me spominja na dogodek •e nekaj èasa nazaj. Moj prijatelj, Pepe po imenu, prav gotovo tega okostnjaka vsi poznate (iz uèilnice biologije), je vsaj enkrat hotel videti skozi okno. Takrat je bil še nov, sve•. Zato sem moral prositi znanca, s katerim sva se

skregala, morskega prašièka Taèkota, naj poèiva v miru, za pomoè. Privolil je, zato sva ga na vse pretege vlekla proti oknu. To nama ni uspelo, a ni bilo va•no, saj ga je uèiteljica takoj, ko ga ni potrebovala, potisnila v kot, s krasnim razgledom. Vsi smo bili sreèni. Oni v zgodbi in mi v realnosti (s Taèkom sva se medtem •e pobotala in si podarila korenèke v znamenje miru).

Ko sem knjigo prebral, sem kmalu prišel na vrsto. Ko me je veterinar pregledoval in dejal: "Ne, ne, to pa ne bo dobro," sem •e mislil, da mi bo amputiral nogo. K sreèi mi je ni, saj je bil le la•ji zvin in polomljen ugled v šoli. A sem pre•ivel. Kmalu sem se spet vrnil v šolo in spet vabil na kolesu, saj sem moral biti v formi, ker sem šel poleteti spet na morje.

To je vse, kar sem vam mislil povedati, zato lahko reèem samo še tole:

"NASVIDENJE DO NASLEDNJIÈ!!!"

Milan Grah, Matev• Vogrin, 7. c

Vrabèek Ciril

Narisala Ne•a Germovnik, 8. a

Hrèek pri pouku

SPIS

Nenadoma sem skoèil pokonci in •alostno zatulil od boleèine. Kot •e tolikokrat. Na glavi sem zaèutil prijazno roko in par èloveških oèi me je zaskrbljeno pogledal. Zaslišal sem Gospodarjev glas, kako mi ne•no šepeta neke besede. Takrat pa - groza. Nenadoma sem zaslišal najstrašnejšo besedo, kar jo lahko slišijo moja pasja ušesa. VETERINAR. Stresel sem se od groze in to•eèe zacvilil. Gospodar me je še enkrat poèohal, me dvignil v naroèje in me odnesel v avto. Vedel sem, da je konec. Neizogibno. Vedel sem, da me peljejo TJA. Avto se je ustavil pred veliko, belo, hladno hišo. Na vratih je z velikimi, zelenimi èrkami pisalo Veterinarska ambulanta. To sem vedel, ne da bi prebral. Te grozne besede imam za vekomaj vtisnjene v najtemnejšem delèku mojega zvestega pasjega srca. Od strahu sem prièel drgetati. Ne!!! Noèem *tja!* Skoèil sem iz avta in se hotel pognati v beg. Ni mi uspelo. Preden sem naredil korak, me je Gospodar zagrabil, ne•no dvignil in odnesel v mraèno stavbo. Takoj ko sva stopila, mi je v smrèek udaril moèan vonj po zdravilih, ki se je mešal z vonjem po strahu. Strahu nešteti psov, ki so bili tukaj •e pred mano. Ponovno sem zadržetal, ko se je proti meni stegnila bela, orokavièena roka. Dotaknila se je mojega ušesa in zopet me je strašansko zbolelo. Nezavedno sem šavsnil po njej. Zaslišal sem preseneèen krik, nato pa mi je Gospodar na gobèek nataknil neko zoprno, kovinsko reè. Preseneèeno sem ga pogledal in zacvilil. V Gospodarjevih oèeh sem zagledal *nekaj*. Kot da bi mu bilo •al. Zaèutil sem, da so mi v ko•o zabodli iglo in zaèutil rahlo omotiènost. Orokavièena roka me je strpala v kletko in zaprla vrata. Ponovno sem pogledal Gospodarja. V oèeh se mu je lesketala solza. Sunkovito se je obrnil in odkorakal skozi vrata. Zaletel sem se v vratca. Nisem mogel verjeti, da sem ostal sam.

Èe bi lahko, bi takrat prav gotovo jokal na vso moè. Tako pa je jokalo le moje srce, jaz pa sem •alostno tulil in tulil, dokler me ni zagrnila tema.

Poèasi sem odprl oèi in se razgledal naokoli. Bil sem v kletki. V isti kletki v isti sobi kot takrat, ko sem zadnjikrat ugledal Gospodarja. Od •alosti in praznine, ki mi je stiskala srce, sem zacvilil. Nenadoma pa sem opazil, da manjka še nekaj. Nikjer veè ni bilo parajoèe boleèine v ušesu. In takrat sem zaslišal zvok, ob katerem je moje srce vztrepetalo od vznemirjenja. Te korake bi prepoznal kadarkoli. Naj se ne motim... in....JAAAAA!!! Skozi vrata je pokukala Gospodarjeva glava. Od silnega veselja sem se zaletaval in zaletaval v vratca, ki so se konèno odprla in kakor topovska krogla sem poletel v Gospodarjevo naroèje. Mmmm, ta vonj! Lizal sem ga in veselo cvilil. Tudi on se mi je zdel zelo vesel, da me spet vidi. Preseneèenj pa še ni in ni bilo konec. Za nameèek je Gospodar iz •epa potegnil veliko, mastno, omamno dišeèo klobaso. Veselo sem jo zgrabil v gobèek in navdušeno porepkal. V tistem trenutku sem bil najsreènejši pes na svetu.

Cirila Zorenè, 8. b

Pri pouku gospodinjstva:

Skutni namaz s šunko

250 g skute, polovica kisle smetane, sol, 10 dag šunke, malo sesekljanega peteršilja, par kislih kumaric. Skuto, kisko smetano in sol dobro premešamo. Temu lahko reèemo tudi osnovni namaz. Dodamo sesekljano šunko, peteršilj in sesekljane kumarice. Dobro premešamo. Okrasimo in postre•emo.

Hrèek pri pouku

Skutni namaz s korenjem in peteršiljem

250 g skute, polovica kisle smetane, sol, 1 korenje, manjši šopek peteršilja.

Skuto, kisko smetano in sol dobro premešamo. Dodamo naribano korenje in sesekljan peteršilj.

Skutni namaz s sveo kumarico

250 g skute, polovica kisle smetane, sol, poper, 1 manjša kumarica, malo èebule.

Skuto, kisko smetano in sol dobro premešamo. Dodamo olupljeno nasekljano sveo kumarico, ki smo jo odstranili peèke, ter na drobno nasekljano èebulo. Vse skupaj še malo popoprano.

Vse tri namaze lahko postreemo samostojno, lahko ob narezku ali pa še kje drugje. **To pa prepušamo vaši domišljiji!**

Vemo, da tudi vam vèasih pade sladkor tako kot nam. Zato smo za konec pripravili še namaz za povišanje sladkorja v krvi.

Skutni namaz s sladko smetano in sladkorjem

250 g skute, polovica sladke smetane, sladkor.

Skuto, sladko smetano in sladkor dobro premešamo in namaz je pripravljen.

Dober tek vam elimo gospodinjci šestih razredov!

Tudi jaz sem laèn!

Hrèek pri pouku

Pri anglešèini:

A dog and a rabbit

Hello, my name's Mateja and I have got a rabbit and a dog. They're female. The rabbit's name is Zobi and the dog's name is Eja. Zobi is black and white color, and Eja is wheaty color. This breed is very rare in Slovenia. I get rabbit from my friend's friend. They are very nice and I like them.

↑
Zobi

↑
Eja

Mateja Gravič, 6.č

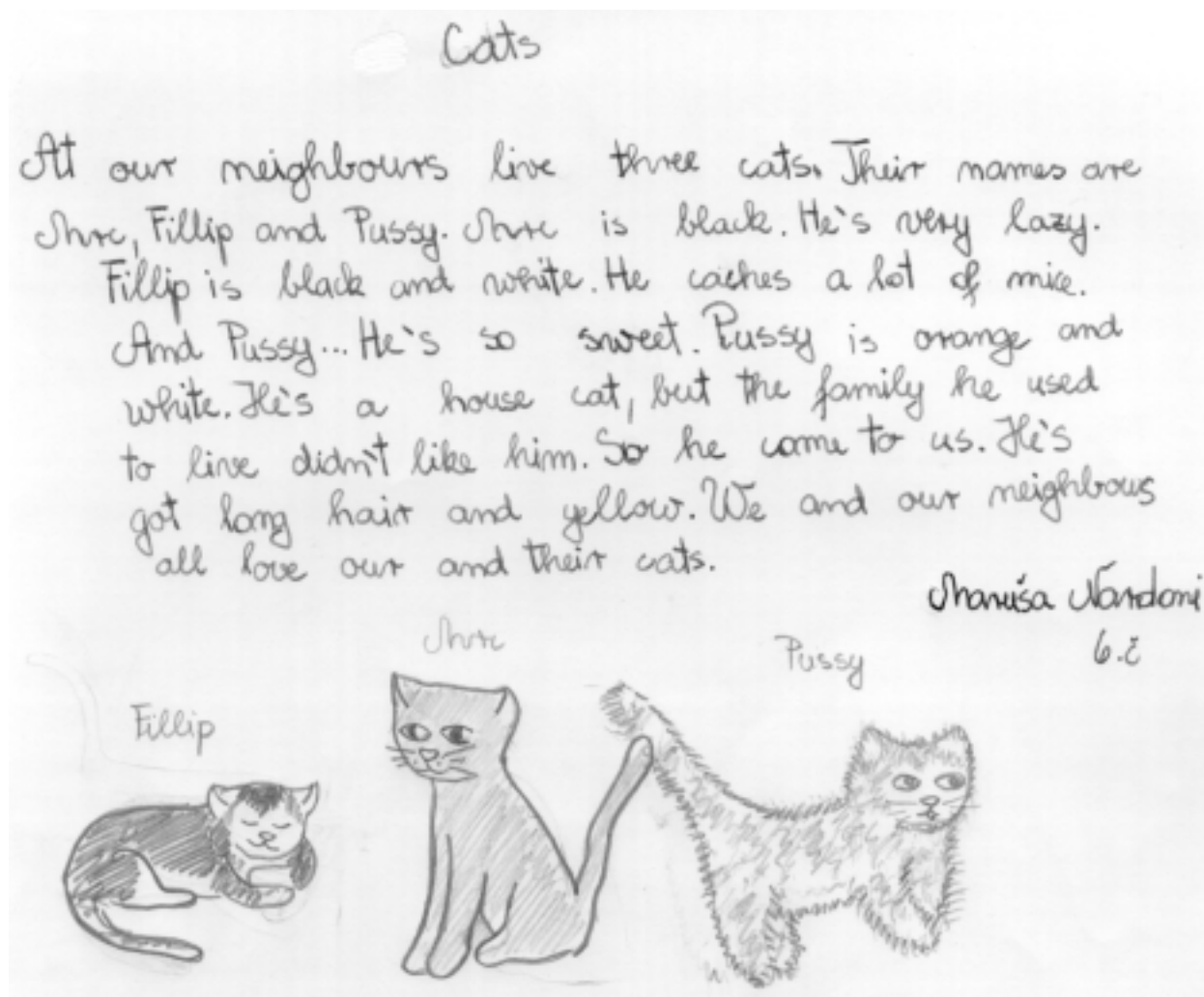
Grèek pri pouku

DOGS

Dogs are wild and farm animals. In wild they eat meat, with people they eat food for dogs and meat. They drink water. We must play with them every day. They're very happy with people.

They live from 15 to 20 years. Dogs aren't very sensitive animals. They love swimming and running around hill. They aren't happy with collar and rope.

Manca •erjal, 6. è

MY PATS

Luna

I have parrot Luna. She is five years old, and she have yellow feathers. She eats seed and drinks water. She lives in the cage and flying around flat. Parrots sing very nice.

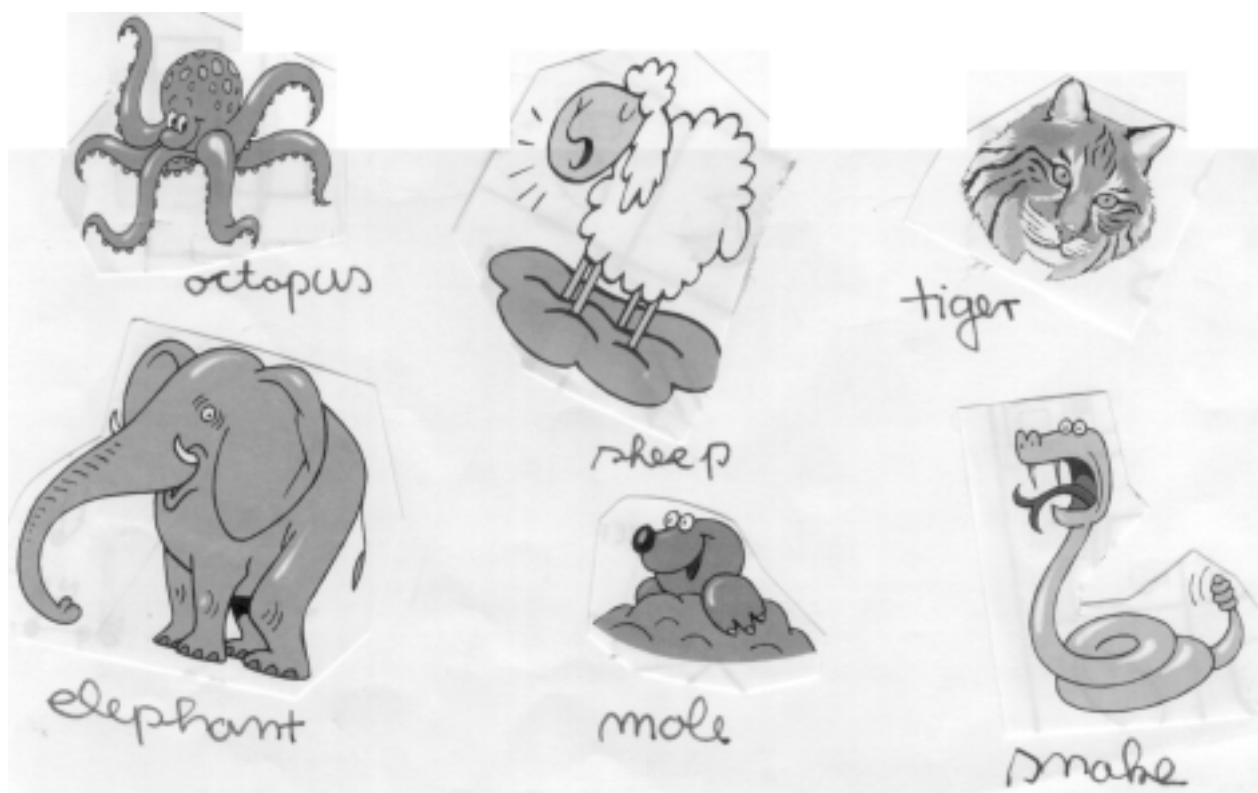
Hrèek pri pouku

Gal

I have a cat. His name is Gal. He is two years old, and he has baby blue eyes. His tail, paw and ears are black. He eats cat food and drink water. He is playing on the grass.

•ana Platiša, 6. c

ANIMALS

Še malo za zabavo!

Grèek raziskuje in intervjuva

CEPLJENJE PSOV IN MAÈK

Zanimalo me je, kako je s cepljenjem psov in maèk, zato sem malo pobrskala po internetu in našla tele podatke in obvestila za lastnike teh •ivali.

Kakšen je smisel cepljenja •ivali proti različnim boleznim in kaj cepljenje sploh je. Psi in maèke se vsakodnevno srečujejo s številnimi nevarnimi povzročitelji nalezljivih bolezni, ki lahko pod doloèenimi pogoji in seveda brez ustrezne imunske zašèite vdrejo v organizem in povzročijo bolezen. To je za •ival lahko usodno, kajti bolezen jo lahko izërpa in poškoduje različna telesna tkiva, kar pa se lahko konèa tudi s smrtjo hudo prizadete •ivali. Vsem tem nevšeènostim pa se lahko izognemo z ustreznim preventivnim cepljenjem. Povzročitelji nevarnih nalezljivih bolezni so bakterije, še pogosteje pa virusi.

Pri psih so najpogostejše naslednje nalezljive bolezni:

pasja kuga
ku•no vnetje jeter
paraviroza
ku•no vnetje zgornjih dihalnih poti
leptospiroza
srèni èrv

Pri maèkah pa so najpogostejše nalezljive bolezni:

maèja kuga
maèji nahod
maèja levkemija
maèji aids

Najnevarnejša skupna nalezljiva bolezen psov in maèk je **steklina**, ki pa ni niè manj nevarna tudi za druge •ivali in èloveka. Naštete bolezni se prenašajo predvsem z neposrednim kontaktom med •ivalmi ali pa neposredno preko predmetov, ljudi,

zunanjega okolja in predvsem urina in iztrebkov. To pomeni, da lahko •ival zboli, pa èprav ni bila v stiku z bolno •ivaljo. Za nekatere bolezni so •ivali bolj dovzetne v doloèenih starostnih obdobjih. Na splošno pa velja, da so •ivali manj občutljive do starosti nekaj mesecev, kajti pri novorojenih mladièih obrambne sposobnosti še niso popolnoma razvite. Kljub temu pa novorojenci prve tedne •ivljenja le niso popolnoma nezašèiteni. Od svoje matere namreè dobijo protitelesa (unièevalci virusov in bakterij, ki vdrejo v organizem) proti boleznim, ki jih je sama prebolela ali proti katerim je bila cepljena. Nekaj teh protiteles dobijo pasji in maèji mladièi •e v èasu brejosti preko materine krvi, veèina pa jih zau•ijejo prva dva dneva •ivljenja s prvim materinim mlekom – mlezivom. Kolièina materinih protiteles v mladièevem telesu pa se po rojstvu hitro zmanjšuje, zato je potrebno pravoèasno spodbuditi njegovo telo k proizvodnji protiteles proti nevarnim nalezljivim boleznim, in sicer s cepljenjem. Priporoèljivo je cepiti pasje mladièe, stare 6 do 8 tednov, maèje pa v starosti okrog 8 tednov. Mladièe je potrebno cepiti nekajkrat, da se dose•e dovolj visok nivo protiteles. Pri odraslih psih in maèkah je potrebno ta nivo protiteles vzdr•evati s ponavljajoèim vsakoletnim cepljenjem. Podatki ka•ejo, da se na vsak naèin izplaèa cepiti mlade •ivali proti navedenim boleznim, saj je v zadnjih letih opazen poveèan sezonski izbruh nekaterih nalezljivih bolezni. Vedeti pa moramo, da so vsa cepiva zanesljiva pribli•no 95 % in da dose•ejo polni uèinek šele 14 do 18 dni po cepljenju. Razen tega pa je potrebno vedeti, da bolne •ivali in tiste, ki so moèno oku•ene z zajedalci, ne razvijejo popolne odpornosti po cepljenju. Zato je obvezno, da vedno pred cepljenjem ali najkasneje ob cepljenju •ivalim unièimo zajedalce, medtem ko se bolnih •ivali sploh ne cepi, razen v izjemnih primerih. Iz vsega tega

Hrèek raziskuje in intervjuva

lahko sklepamo, da je potrebno vsakoletno cepljenje psov in maèk, saj so mo•nosti za obolenje •ivali velike, zdravljenje pa je povezano z velikimi stroški in tudi ni vedno uspešno. Vsaka •ival, ki je redno cepljena, ima v veterinarski ambulanti svoj karton, kjer se vpisujejo vsa cepljenja.

Èe do sedaj vaš ljubljenec še ni zbolel, prepreèite, da se to ne bo zgodilo in ga cepite!!

Vanja Flis, 6. a

•IVLJENJE NI MOGOÈE BREZ VODE

Dolgo èasa sem si •elel imeti akvarij. Moja •elja se mi je za 14. rojstni dan tudi uresnièila. Seveda pa za akvarij in ribe lahko uspešno skrbiš, èe poznaš nekaj najosnovnejših stvari v zvezi s tem. Zato vam jih bom predstavil, èe si boste tudi vi kdaj za•eleli akvarija, tako kot sem si ga jaz.

Akvarij je oèarljiva harmonièna celota, ki jo tvorijo rastline, ribe, svetloba ter voda. Akvarij deluje kot sistem le takrat, ko so tehnièna oprema, okrasje in kakovost vode prilagojeni potrebam rib in rastlin. Zlasti odloèilnega pomena je kakovost vode, saj je voda osnovni vir •ivljenja za ribe. Od kakovosti vode je odvisen tudi zdrav razvoj rastlin ter mikroorganizmov.

Vsak akvarist si prizadeva ustvariti najboljše mo•ne pogoje za svoje ribe. V vodi je pogosto premalo vitaminov in elementov, ki so ribam nujno potrebni v posebnih obdobjih njihovega •ivljenja, kot sta drstenje in rast.

Razliène ribje vrste imajo razliène lastnosti. Lahko so velièastne in elegantne, navihane in igrive, samotarske, dru•abne in èudaške. Pomembno je, da se vedno vnaprej preprièamo, èe lahko

•elene ribje vrste gojimo skupaj. Ribe so lahko vznemirjene in pod stresom, èe so njihovi teritoriji premajhni. Teritorialne vrste bojevito branijo svoj teritorij, še posebno med drstenjem. Pomembno je tudi upoštevanje števila posameznikov iste vrste.

Zdravje rib

Bolezen se k sreèi redko pripeti v skrbno vzdr•evanem akvariju. Ravno tako lahko obèasno zbolijo tudi ribe. S takojšnjo uporabo zdravil prepreèimo poslabšanje nastalega polo•aja. Pomembno je vedeti, da so boleznini rezultat nepravilnega vzdr•evanja akvarija. Najboljši naèin, da se boleznini ognemo, je preventivno vzdr•evanje primernih •ivljenjskih razmer v akvariju.

Tako kot pri ljudeh, tudi pri ribah stres povzroèi oslabitev imunskega sistema, zaradi èesar so bolj podvr•ene boleznim. Zato se izogibajmo sledeèih za ribe stresnih situacij: prenaseljen akvarij, neuravnote•ena prehrana, temperaturna nihanja, nezdru•ljiva skupnost ribjih vrst in prepogosto seljenje rib.

Miha Kozjek, 8. a

ZAKAJ •IVALI SPIJO?

Vse •ivali potrebujejo spanec, nekatere spijo le nekaj minut, druge celo 20 ur dnevno. Ali •ival spi, sicer lahko ugotovimo, toda nimamo odgovora na vprašanje, zakaj spijo? Vemo le, da je spanje za •ivljenje zelo pomembno.

Kaj je spanec?

Telo •ivali med spancem postane obièajno negibno, lahko pa se tudi premetava. Speèa •ival se ne odziva na moteèe stvari iz okolja. Npr. speèo ribo lahko potegnemo iz vode, ne da bi se pri tem branila. Za sesalce in ptice je znaèilna menjava dveh

Èrèek raziskuje in intervjuva

faz spanca. V èasu prve faze mo•gani delujejo manj – to je globok spanec. Druga faza je bolj podobna bedenju. Vendar je za prestop iz ene faze v drugo potreben kratek èas, ko se aktivnost mo•ganov upoèasni.

Kdaj •ivali spijo?

Èas spanja je odvisen od tega, kdaj mora •ival bedeti. Veèina ptièev je sposobna letati samo ob dnevni svetlobi, zato ponoèi spijo. Miši spijo podnevi in ponoèi išèejo hrano, da bi se podnevi izognile ujedam. Zajci in lisice naredijo kompromis in spijo nekaj ur ponoèi in nekaj podnevi. Veèina •ivali med spanjem ne izklopi mo•ganskih centrov za zaznavanje zvokov in tresljajev, saj so pripravljene na vsak napad sovra•nika. Pri veèini morskih •ivali pa se njihova notranja ura ravna po plimi in oseki.

Koristnost spanca?

Daljši èas, ko •ival pre•ivi v brlogu, kjer spi ali poèiva, ji omogoèa nekaj prednosti. Pomembna je ta, da je tu veliko manjša mo•nost, da jo “pohrustajo” sovra•niki, saj spi ponavadi na te•ko dostopnem kraju. Zato je za nekatere •ivali bolje, da spijo dalj, kot pa èe dolgo bedijo ter išèejo in u•ivajo hrano. Za vse •ivali pa velja, da si ob spanju nabirajo zalogo energije.

Kako •ivali spijo?

To je odvisno od tega, kje •ival spi, ali ima vlogo lovca ali plena, ali samo poèiva ali hoèe biti le zavarovana pred zunanjim svetom. Zato zajci spijo v brlogu, ptice pa se poèutijo bolj varne na drevesu. Nekatere vrste netopirjev spijo v votlinah, zaviti v ko•o svojih kril. •ivali, kot so jeleni, konji..., takšne zašèite nimajo, zato spijo stoje. Ule•ejo se lahko le, èe jih èuvajo druge •ivali. Pre•vekovalci med dremanjem veèinoma pre•vekujejo.

Sladko spanje belega medveda na “ledeni” postelji

ZOBOZDRAVNIK PRI KONJIH

Konji potrebujejo redno pregledovanje in zdravljenje zobovja. To delo opravlja veterinar in je izredno pomembno za zdravje konj.

Pred osmimi leti sem prviè videl, kako se konju brusijo in pulijo zobje. Veterinar je konju najprej razprl èeljst in pregledal zobovje. Vsakemu konju je znal doloèiti starost glede na zobovje.

Konj Azil je bil prvi na vrsti. To je bil njegov prvi zobozdravstveni pregled in bil je bolj radoveden kot nervozen. Mirno je razprl èeljst in veterinar je ugotovil kar nekaj nepravilnosti. Azil je dobil injekcijo za pomiritev in potem mu je veterinar vstavil posebno •elezno èeljst, ki omogoèa, da ima konj èeljst odprto. Zaradi delne omamljenosti je tudi jezik popolnoma mlahav in pomagali smo dr•ati jezik na eni ali drugi strani. Azilovi zobje so bili potrebni brušenja. Veterinar je imel na èelu luèko podobno kot rudarji, brušenje pa je zaèel s posebno pilo. Z brušenjem zob se dose•e, da konj hrano pravilno zmelje in •veèi, s tem jo tudi dobro prebavi in z njo tako dobi vse hranilne snovi, ki jih potrebuje. Brušenje konjskih zob je precizno in precej te•ko delo, saj so se našemu veterinarju na èelu pokazale potne kapljice, Azilu pa sta iz oèi spolzeli dve solzici kljub omamljenosti. Odloèili smo se tudi za odstranitev volèjega zoba, ki pri konjih povzroèa nelagodje pri vstavljanju uzde. Ker je brušenje in

Miha Mekuè, 7. b

Hrèek raziskuje in intervjuva

puljenje trajalo precej dolgo, je Azilu injekcija zaèela popušeati, zato je dobil še eno in po dolgem èasu je bil volèji zob zunaj. Dolg je bil samo približno 1cm, vendar dovolj, da ga je motil.

Azil je prvi obisk zobozdravnika kar dobro prestal in ko je popolnoma prišel k sebi, je izgledal zelo zadovoljen. Ko je èez približno leto dni ponovno prišel na vrsto, mu je bilo •e vse jasno in ni pokazal nobenega vznemirjenja tako kot jaz. Tisti dan je veterinar kobilu Evridiki izpulil dva zoba in Nini enega. Obe sta bili na koncu zelo zadovoljni.

Zame je bilo vse, kar sem videl, nekaj posebnega. Veterinarjevi inštrumenti so bili podobni zdravniškimi, samo veèji. Strojèek oziroma pila za brušenje je bila velika kot sveder, ki ga ima oèi med orodjem. Tudi tamponi so veèji in kolièine gaze in vate tudi.

Zakljuèek zobozdravniškega pregleda je pri konjih podoben kot pri ljudeh. Ko jaz odidem od zobozdravnika, mi odle•e. Ko je veterinar odšel iz hleva, pa je odleglo konjem.

Juš Bizjak – Lombar, 7. a

Dva konjska zoba

TRGOVINA ZA MALE •IVALI

Intervju z lastnikoma trgovine Bojanom in Darjo •agar.

Bojan je moj stric, zato sem se oglasil pri njiju v trgovini ARO v Stra•ièu. Trgovina me je presenetila s svojo pisano notranjostjo. Takoj sem opazil •ivali v malih kletkah ter pisane ribice, ki so plavale v akvarijih. Bojan me je •e prièakoval. Komaj sem ga uspel pozdraviti, ko je •e ušlo iz mene: “Ali lahko vzamem zajèka v naroèje?” Bojan se je zasmel in prièela sva z najinim pogovorom.

1. Bojan, ali mi poveš, koliko •ivali imate v trgovini?

Ocenil je, da imajo v tej trgovini okoli 22 vrst rib ter 5 vrst hišnih ljubljenekov: skakaèe, pritlikave zajce, miši, hrèke in morske prašieke.

2. S èim hranite te •ivali?

Hranimo jih s semensko pripravljeno hrano, senom, sadjem, obvezna pa je sve•a voda.

3. Kdaj hranite te •ivali?

•ivali hranimo zjutraj in proti veèeru.

4. Posebej me zanima, s èim nahranite pajka? (v trgovini v Škofji Loki)

Pajka nahranimo z •ivo hrano, kot je na primer goliè in moka, pa tudi z •u•elkami.

5. V katerih prostorih •ivijo posamezne •ivali?

GLODALCI so v kletkah ali terarijih, PAJKI, KUŠÈARJI, ŠKORPIJONI, KAÈÈ in KROKODILI so v vivarijih, RIBE plavajo v akvarijih, •ELVE so v akvaterarijih. PTIÈI pa svoje pernato •ivljenje pre•ivijo v kletkah.

Mrèek raziskuje in intervjuva

6. Na koliko èasa in kako èistite njihove prostore?

Njihove prostore èistimo in pregledamo na 2 dni. Glodalcem zamenjamo •aganje, operemo posodice za hrano in vodo ter jih sve•e napolnimo. Ribam pa zaradi èistilnih naprav vodo samo dolivamo.

7. Vem, da imate trgovino tudi v Škofji Loki. Ali imate tam iste •ivali kot tukaj?

Ne, tam imamo veliko ve•jo izbiro.

8. Kakšno ponudbo imate še poleg tega?

Imamo razliène akvarije in razlièno opremo, ki je potrebna, da se •ivali dobro poèutijo. V ponudbi pa imamo seveda tudi hrano in opremo za •ivali. Da pa se ljubljènki dobro poèutijo v svoji dlaki, imamo za njih posipe, spreje in šampone. Za njihovo dobro voljo pa poskrbimo z vitamini, poslasticami ter penastimi in gumijastimi igraèami.

Komaj sem odlo•il svinènik, sem se •e tihotapil h kletkam z malimi zajèki in roka mi je kar sama ušla vanjo, da bi jih pobo•al.

Emanuel Oblak, 5. b

ALI STE VEDELI?

- Povodni konji spijo v vodi stoje, tako so bolj varni pred sovra•niki.
- Sloni spijo na suhi travi ali pa si skopljejo v zemljo vdolbino, ki ji pravimo slonje le•išèe.
- •irafe spijo stoje. Èe se jim ponudi prilo•nost, si ob tem glavo naslonijo ob vejo.
- Èrni smrèek se belemu medvedu vidi od daleè. Ko se prikrade k plenu, si ga prekrije s sprednjima tacama, da ga plen ne bi predèasno opazil.
- Severni medvedi imajo zelo dobro razvit voh. Mrtvega kita zaznajo celo na

razdalji 30 km in najdejo zavetja tjulnjev, tudi èe ta le•ijo en meter globoko pod snegom.

- Samica miši skoti 6 do 13 mladièev naenkrat in do 50 na leto.

- Bober pri potapljanju zapre sluhovod in nosnice, oèi pa prekrije s prozorno opno.

Zanimivosti zbrali kro•karji
6. razredov

INTERVJU Z UÈITELJICO BIOLOGIJE SONJO KRALJ

Ker je naša uèiteljica biologije na bolniškem dopustu, nas trenutno namesto nje pouèuje nova uèiteljica Sonja Kralj. Odloèile smo se, da naredimo z njo kratek intervju.

Od kod prihajate?

Prihajam iz Martuljka.

Kam ste hodili v šolo?

Osnovno šolo sem obiskovala v Kranjski Gori, nato sem hodila na jeseniško gimnazijo in nato na Pedagoško fakulteto v Ljubljano.

Kaj ste si •eleli postati po poklicu?

Po poklicu sem hotela postati uèiteljica slovenšèine.

Hrèek raziskuje in intervjuva

In kdaj ste se odloèili za ta poklic, ki ga sedaj opravljate?

Za ta poklic sem se odloèila v srednji šoli.

Kakšen vtis smo naredili na vas prvi dan pouka?

Na prvi dan pouka sem bila zelo preseneèena, ker je v šoli in sploh v razredih zelo veliko uèencev, ki so bolj sprošèeni, odprti...

Zakaj ste se odloèili za delo v osnovni šoli?

Za delo v osnovni šoli sem se odloèila zato, ker mi je zelo všeè.

Kateri razred vam je najljubši?

Najljubša sta mi dva razreda, in sicer 7. è in 6. è.

Kaj pa vaš prosti èas?

V prostem èasu sodelujem v gledališèu, inštruiram, hodim v hribe...

Kaj pa šport?

Glede športa pa je pri meni najpogostejše kolesarjenje.

In še za konec, imate kakšno domaèo ÷ival?

Da. Ku•a (mešanèka) z imenom Medo, morsko prašèko •ivo in tri mucke.

Intervjuvale Vesna Boškan, Darja Pangriè in Aleksandra Smogavc iz 6. c

BOLNE •IVALI

Moja mami je nekaj èasa delala v veterinarski ambulanti na Primskovem. Ko je prišla domov, mi je pripovedovala, katerim •ivalim so pomagali in kakšne bolezni so imele. Nekateri •ivali cepijo, nekaterim dajo tablete proti notranjim zajedalcem, druge pa operirajo.

Tu bom opisal samo nekaj primerov

oskrbe bolnih •ivali.

Pripeljali so mucka Mukija, ki je imel na trebuhu veliko rano. Hitro so mu jo zašili in mu predpisali nekaj mazil, ki prepreèujejo vnetje.

Potem je tu še morski prašèek Vupi, ki ga je pes ugriznil v nogo. Operirali so ga in mu v kost vstavili dve •ici.

Psièek Moris je •e nekaj èasa bruhal in zato so mu predpisali strogo dieto. Ker je bil zelo izsušen, so mu dali tudi infuzijo.

Ku•ek Rex je imel veliko zobnega kamna in tudi gnil zob. Dali so mu pomirjevalo, da so mu zobni kamen oèistili in mu izpulili gnilega.

Veliko psov pripeljejo samo na cepljenje proti steklini, muce pa na cepljenje proti kugi.

Tukaj konèujem z upanjem, da bodo veterinarji lahko na podoben naèin pomagali še številnim •ivalim.

Gašper Okršlar, 6. a

Premor za smeh!

Hrèek predstavlja nove •ivali

CESARSKI PINGVIN

Cesarski pingvin ni le najveèji, ampak tudi najbolj odporen morski ptiè. •ivi na ledenih poljih Antarktike in brez problemov prenese temperature do -30 stopinj in tudi ledene viharje.

Za pingvina lahko reèemo, da je to edini ptiè na svetu, ki še nikoli ni stopil na suha tla.

Èeprav je cesarski pingvin morski ptiè in svojo hrano dobiva iz morja, se njegova gnezda nahajajo za ledenimi grebeni, ki so tudi nekaj 10 km oddaljeni od morja. Ker je obdobje gnezdenja zimski èas, si morajo pingvini izbrati takšna mesta, na katerih se led ne zaène taliti, preden postanejo mladièki samostojni.

V Antarktiki •ivi veè kot 300 000 teh pingvinov in njihova domovina je precej oddaljena od ostalega sveta, zato se jim ni treba bati skoraj nobenega sovra•nika. Edino v vodi jih lahko ulovita morski leopard in kit ubijalec.

Cesarski pingvini lovijo ribe, lignje in svetleèe kozice, pod vodo pa dose•ejo hitrost od 6 - 8 km/h (niso preveè urni)!

Snubljenja cesarskih pingvinov se zaènejo v marcu in v èasu od aprila do julija. Med antarktièno zimo znesejo samice samo eno jajce. Da bi ga zavarovale pred zimo, ga polo•ijo na noge in ga prekrijejo s posebno trebušno gubo. Pribli•no po 2 tednih samica samcu zaupa jajce in odide na pot proti morju po hrano. Samec jajce segreva še nadaljnjih 40 - 50 dni, tako da je zavarovano pred mrazom, ki dose•e tudi - 40 stopinj. Vsi skrbni oèetje se tišèijo drug ob drugega, da bi se vsaj malo pogreli (vèasih se jih skupaj dr•i do 6000 ptièev). Tik pred izvalitvijo se samica vrne, da bi prevzela zadnjo fazo. Izèrpani samec se lahko konèno poda proti morju po hrano. Br• ko je mladiè dovolj star, da lahko skrbi sam zase, ga mati odda v nekakšen vrtec in se ravno tako napoti iskat hrano.

Pomembni podatki:

Višina: 112 cm

Te•a: 20 - 40 kg

Spolna zrelost: od 3. do 6. leta

Èas razmno•evanja: od marca do decembra

Število valitev: eno na leto

Število jajc: 1 belo

Hrana: ribe, lignji, kozice

Dol•ina •ivljenja: 20 let

Anja Jakše, 7. b

Stiskava se, da nama je topleje!!

SIBIRSKI HUSKY

Vsako leto v Hrèkovem listu predstavljamo pasme psov ali maèk. Odloèil sem se, da bom predstavil sibirskega huskyja.

Husky je manjši in la•ji od veèine vleènih psov, a je zato tudi gibèen atlet in neutrudljiv delavec. Zelo redko laja, rad pa zavija v skupini. Zelo priljubljen je v Kanadi in Ju•ni Ameriki. Njegova dlaka je razlièno obarvana. Spada med redke pasme, ki imajo lahko modre, rjave, lešnikove ali še

Hrèek predstavlja nove •ivali

kako drugaèe obarvane oèi. Za pasmo so znaèilni razlièni nenavadni vzorci dlake. Ima mišièaste noge, šape so gosto porasle z dlako in imajo debele blazinice. Trikotna uhlja sta srednje velikosti in sta vzporedna, kadar je pozoren. Rep je košat, zato potrebuje ob menjavi dlake še posebej skrbno nego. Je ponosen, plemenit in zelo prijeten dru•abnik. Nomadi so ga uporabljali za vleko. V 19. stoletju so ga odkrili trgovci s krznom, ki so ga 1909 leta pripeljali v Severno Ameriko. Husky izvira iz èasa starega veka, in sicer iz Sibirije. Vèasih je vlekel ljudem sani, danes pa ga uporabljajo za tekmovanja s sanmi. •ivi od 11 do 13 let in dose•e te•o od 16 do 27 kg ter pleèno višino od 51 do 60 cm.

Sibirski husky

An•e Cunk, 7. è

MRAVLJE

Ponavadi v Hrèkovem listu predstavljamo veèje •ivali, tokrat pa vam predstavljamo •ivalsko vrsto, ki nam pogosto prekri•a pot, a nam še na misel ne pride, da bi jo opisovali. Tokrat bomo to napako popravili in vam zato predstavljamo mravlje.

Mravelj je pribli•no 10000 vrst. •ivljenje v mravljišèu je neverjetno •ivahno, vsaka mravlja ima v skupnosti doloèeno nalogo. Edina plodna samica je kraljica, njeno delo je odlo•iti v •ivljenju tudi po milijon jajèec. Starejše mravlje skrbijo za hrano, s katero mlajše delavke hranijo lièinke. Delavke so neplodne samice z mnogimi razliènimi nalogami. Iz drobceh zidakov iz pre•veèene zemlje gradijo kamrice mravljišè, kopljejo rove, pre•ijo na listne uši in majhne •uelke, iz katerih sesajo sladko in hranljivo tekoèino.

Mravlja lahko dvigne predmet, ki je veèji od nje. Ju•noameriške gonjaške mravlje, ki se neprestano selijo, lahko po•rejo tudi precej veèje •ivali od njih samih. Mravlje se orientirajo s pomoèjo vonja, ki ga pušèa na njihovi poti izloèek iz posebnih •lez.

V mravljišèu imajo zaloge hrane iz semen, drobtin, košekov sadja in listov in ujete drobne •ivali. Mravlje tudi gojijo gobe, posejejo jih na gnile liste in jih stalno vla•ijo.

Luka Miklavèiè, 6. a

Prerez gnezda gozdne mravlje

Grèek predstavlja nove •ivali

Pa še nekaj iz •ivalskega leksikona:

Poljski zajec

Dolgouhec je pravi •ivljenjski mojster. Skromen in prilagodljiv ter •ilav kot je, si zna s svojo èujeènostjo in previdnostjo vedno poiskati varen kotièek in odnesti zdravo ko•o. Izvira iz stepe, a si je izbral za svojo drugo, a boljšo domovino njive in travnike. Tu u•iva bla•en mir, ima dober razgled, v sili pa mu vedno prav pridejo njegova dolga ušesa in še daljše noge. Tekne mu vse, kar èlovek sadi, pa naj bo to detelja, zelje, korenèek in podobna zelenjava. Zvesto se dr•i kotièka, kjer je zagledal luè sveta, in se ne potepe daleè proè, èe ga ne pre•ene lakota.

Lenivec

Domuje v Ju•ni Ameriki. Plezalno tehniko so lenivci izpopolnili do take skrajnosti, da vse •ivljenje prebijejo na drevesu. Noge so jim postale moène prijemalke, opremljene z jekleno trdimi plezalnimi in obešalnimi kavli. S tem orodjem se tako varno obešajo, da za to ne potrebujejo ovijalnega repa, kot ga imajo nekatere druge drevesne •ivali. Popolnoma je prilagojen na viseèe •ivljenje, tudi dlako imajo na trebuhu tako, kot jo imajo sicer obièajne •ivali na hrbtu. Notranji organi so se mu predstavili in zasukali za 135 stopinj, da jih ne bi zmeèkalo drobovje vedno laènega listojeda. Spijo obešeni, ne delajo si ne gnezda in tudi ne nobenaga zatoèišèa. Tudi v najhujši nevihti visijo na vejah, le da se takrat zvijejo v popoln klobèèè in vsa voda odteèe po ko•uhu kot po slamnati strehi. Èeprav se veja zlomi in zgrmi v globino in se odbija od veje do veje, mu to ne škodi. Udarce, sunke in praske dobro prenaša in zlahka preboli. Pa saj je cela •ival pravzaprav en sam sve•enj dlake, ki bla•i vse udarce.

Napisali kro•karji 6. razredov

Nasmejte se!

Takole lenivec visi vse •ivljenje.

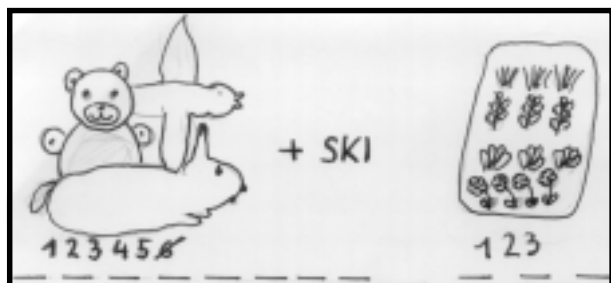

Hrèek vas zabava

Reši rebuse!

ŠALE o •ivalih in ljudjih:

Št. 1

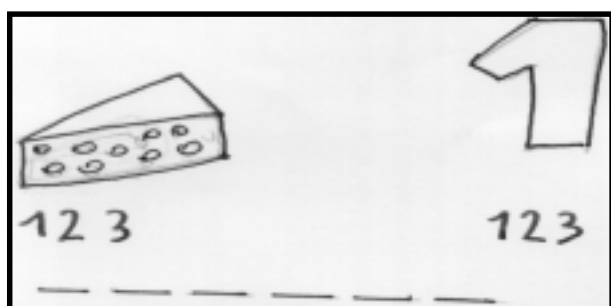

SPANJE S KURAMI

“Preveè se naprezate. Delajte nekoliko manj in hodite spat s kurami,” je svetoval zdravnik pacientu.

“Z veseljem gospod doktor, s koliko kurami pa?”

Št. 2

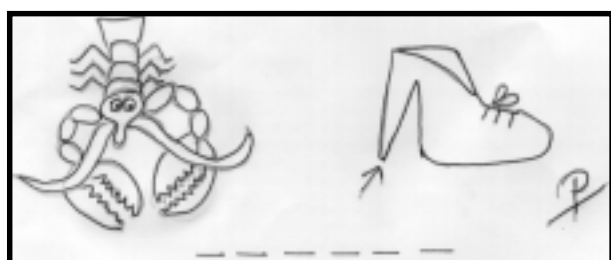
UÈITELJEVA RAZLAGA

Uèitelj razlaga uèencem: “Kobila se •rebi, krava pa se teli. Mi lahko kdo pove še kak drug primer?”

“Kokoška se jajèi!” odgovori hitro Janezek.

Sestavila Irma Pašagiè, 5. b

Št. 3

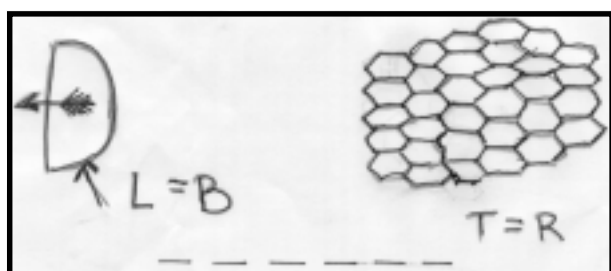
LAJE•

Ob dveh ponoèi pri Novakovih pozvoni telefon.

“Halo, tu Zibelnik. Vaš pes •e dve uri laja!” Naslednjo noè, toèno ob dveh ponoèi, pozvoni telefon pri Zibelnikovih.

“Halo, tu Novak! Hotel sem vam le povedati, da mi nimamo psa!”

Št. 4

KDO IMA VEÈ

Med prepirom, kdo ima veè, reèe Maja: “Mi imamo pa uši!”

“Prava reè, saj vem, da ste jih dobili od nas!” odgovori Nina.

MAÈEK

Maèka stopi v gostilno in natak ar jo vpraša: “Mleko kot ponavadi?”

“Ne, danes mi dajte dvojni viski!”

“Zakaj pa viski?” se zaèudi natak ar.

“Ker bi se zjutraj rada zbudila z maèkom!”

Sestavila Sabrina Dautoviæ 5. b

Uèenci zbrali iz razliènih virov

Rešitve na strani 49

Hrèek vas zabava

KAKŠNO JE TVOJE ZNANJE O •IVALIH?

1. Kako se imenuje najmanjši ptiè na svetu?

Odg: _ _ _ _ _

2. Koliko kril ima metulj?

Odg: _ _ _ _ _

3. Katera je najhitrejša kopenska •ival?

Odg: _ _ _ _ _

4. Kako imenujemo veliko skupino èebel, ki zleti iz panja?

Odg: _ _ _ _

5. Kako imenujemo menjavanje ko•e pri kaèah?

Odg: _ _ _ _ _

6. Kako se imenuje •u•elka, ki se najraje prehranjuje z volno?

Odg: _ _ _ _ _

7. Katera je najveèja kaèa na svetu?

Odg: _ _ _ _ _

8. Kateri je najveèji sesalec v naših planinah?

Odg: _ _ _ _ _

9. Katera •ival prenaša bolezn meningitis in borelijo?

Odg: _ _ _ _ _

10. Kakšno je latinsko ime za èloveško ribico?

Odg: _ _ _ _ _

Sestavili Petra Krt in
Nastja Jenšterle, 5. b

Rešitve na strani 49

Uganke:

1. Gnezdo v hlevu si pripravi, mladièe z mušicami nahrani!

2. Kdo so predniki sesalcev?

3. V noèi mo• ne bo poèival, kaj bo delal, mar bo šival? Igle je zapièil v suktnjo, si bo z njimi krpal luknjo?

4. Velik gizdalin, a premalo fin, za sprehajališèe rad ima smetišèe.

5. •ive oèke, urne taèke, repek, ko•ušèek, peèenka za maèke.

Zbrali kro•karji

Rešitve na strani 49

ŠALE o •ivalih:

KOPALKE

Slon se namaka v jezeru.

Mimo pride miš in ga klièe, naj hitro pride ven.

Konèno jo uboga in zleze iz vode, ona pa mu reèe: "Sedaj greš pa lahko nazaj, •elela sem samo preveriti, ali nimaš morda mojih kopalk."

Hrèek vas zabava

SOLARIJ

Petelin gre mimo ra•nja, kjer se vrtijo tri kokoške.

Pa reèe: "Kaj je punce, ali ste v solariju?"

LOÈITEV

Je• je poto•il prijatelju: "Odloèil sem se, da se bom loèil. Dovolj imam veènega zbadanja moje •ene!"

IZMENJAVA

Majhen pingvinèek sedi v naroèju kengurujeve samièke in se prito•uje nad vroèino.

Tisoèe kilometrov stran sedi majhen kenguru med pingvini na ledeni plošèi in tarna: "Ta presneta šolska izmenjava!"

BAR

Kamela reèe kravi: "Odpriva no kavni barèek!"

"Kako si to predstavljaš?"

"Ti boš prispevala mleko, jaz pa sede•e!"

Rešitve!

REBUSI:

1. •ivalski vrt
2. sirena
3. raketa
4. boksar

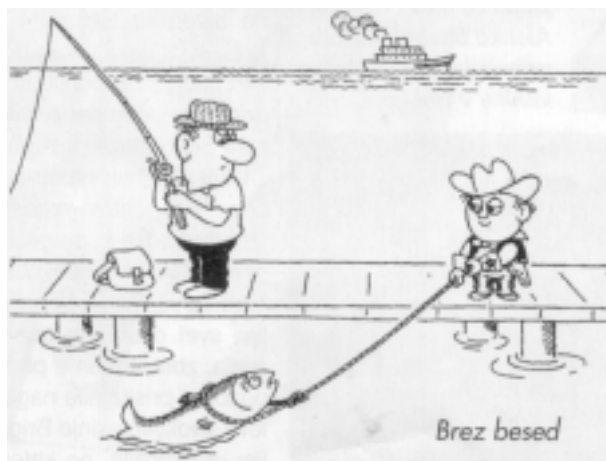
ZNANJE O •IVALIH:

1. kolibri
2. štiri
3. gepard
4. roj
5. levitev
6. molj
7. anakonda
8. kozorog
9. klop
10. proteus

UGANKE:

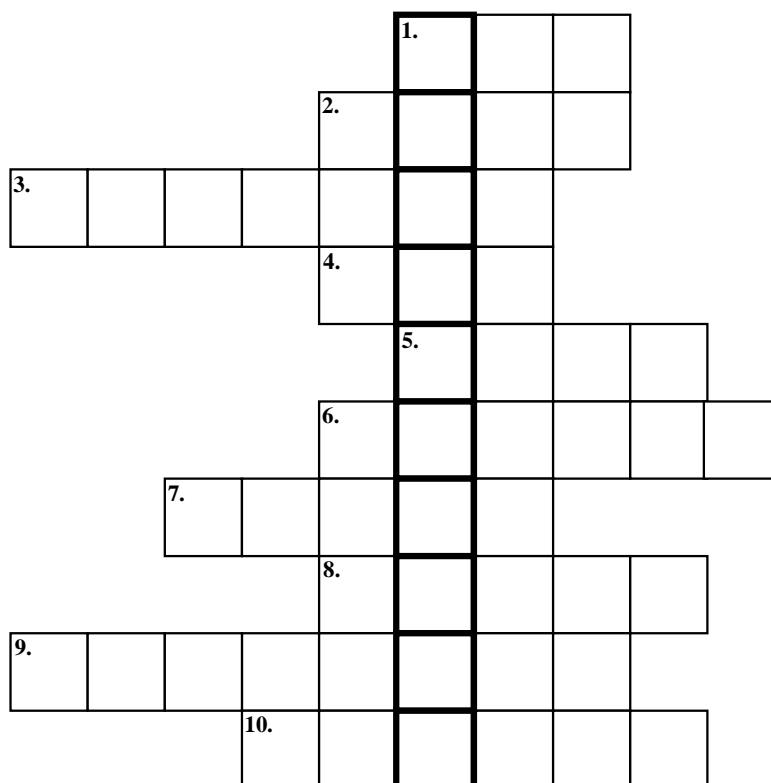
1. lastovica
2. metle
3. je•
4. petelin
5. miška

VICI

NAGRADNA •IVALSKA KRI•ANKA

Èe boš pravilno rešil kri•anko, boš v odebeljenem navpiènem stolpcu dobil GESLO. Vpiši ga v kuponèek, tega izre•i in vrzi v skrinjico v biološki uèilnici. Teden dni po izzidu Hrèkovega lista bomo iz•rebali nagrajenca, ki bo dobil •ivega HRÈKA ali KNJIGO.

1. Je maèkova najljubša jed (spomni se na "Tom in Jerryja"!)
2. Poznamo jih veè vrst, ena od teh je _ _ _ _ uharica.
3. Njen dom se imenuje mravljišèe.
4. Je naša zvesta •ival.
5. Reèemo, da reglja kot _ _ _ _ .
6. Zvita je kot _ _ _ _ _ .
7. Daje nam mleko.
8. V kotu pridno prede in dremlje.
9. Pravimo, da prinese otroka in gnezdi na dimnikih.
10. Svoboden je kot _ _ _ _ _ na veji.

Sestavila Anja Jakše, 7. b

NAGRADNI KUPON:
REŠITEV: _____
_____
IME IN PRIIMEK: _____
_____